

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Berggreen, A. P.

Melodier til det af Roeskilde Præsteconvent foreslaaede Tillæg til "Psalmebog til Kirke- og Huus-Andagt", - en Fortsættelse af Melodierne til denne Psalmebog - udsatte for fire Syngestemmer, for Orgel eller Pianoforte af A. P. Berggreen.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kbh : Reitzel, 1873

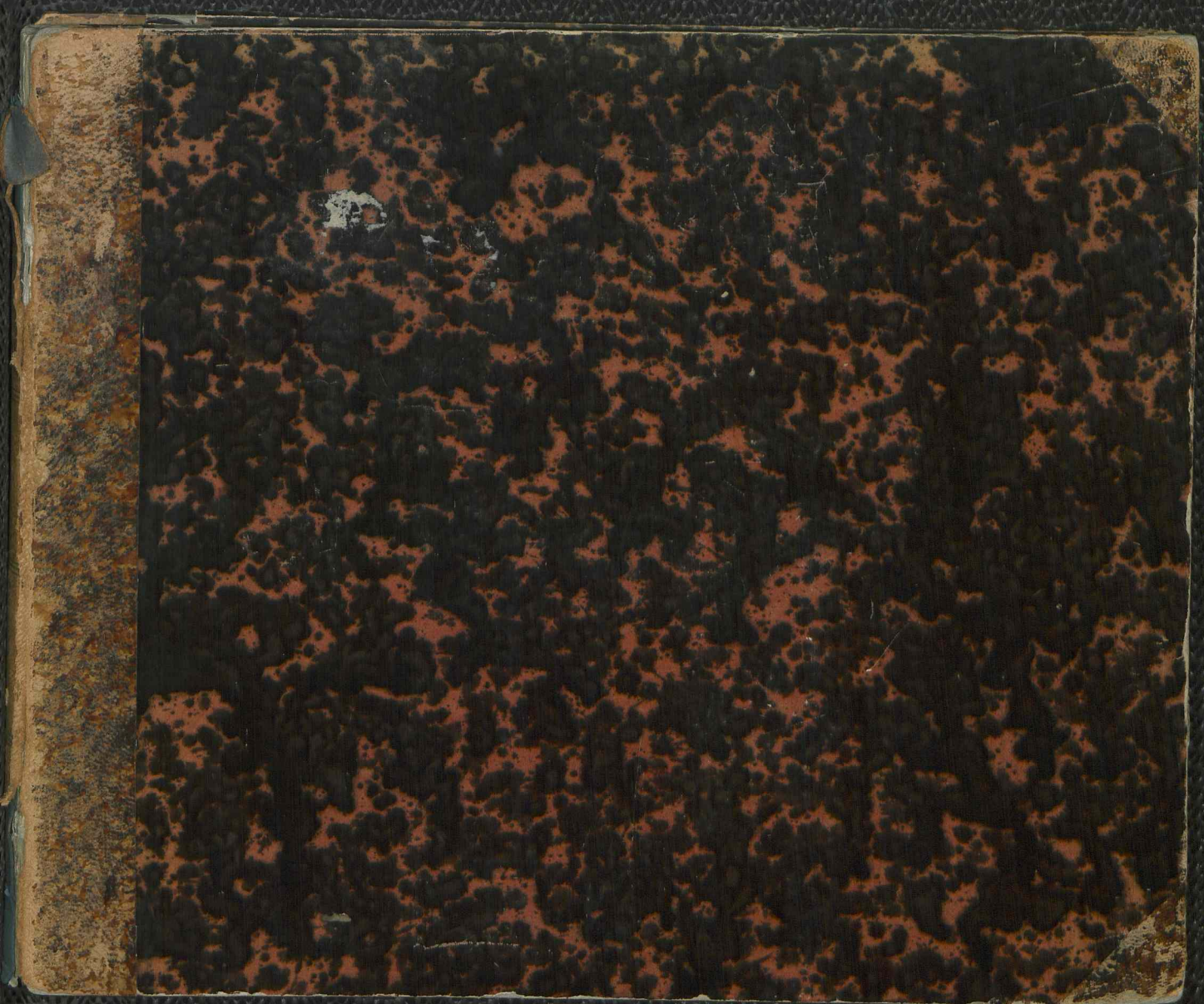
DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

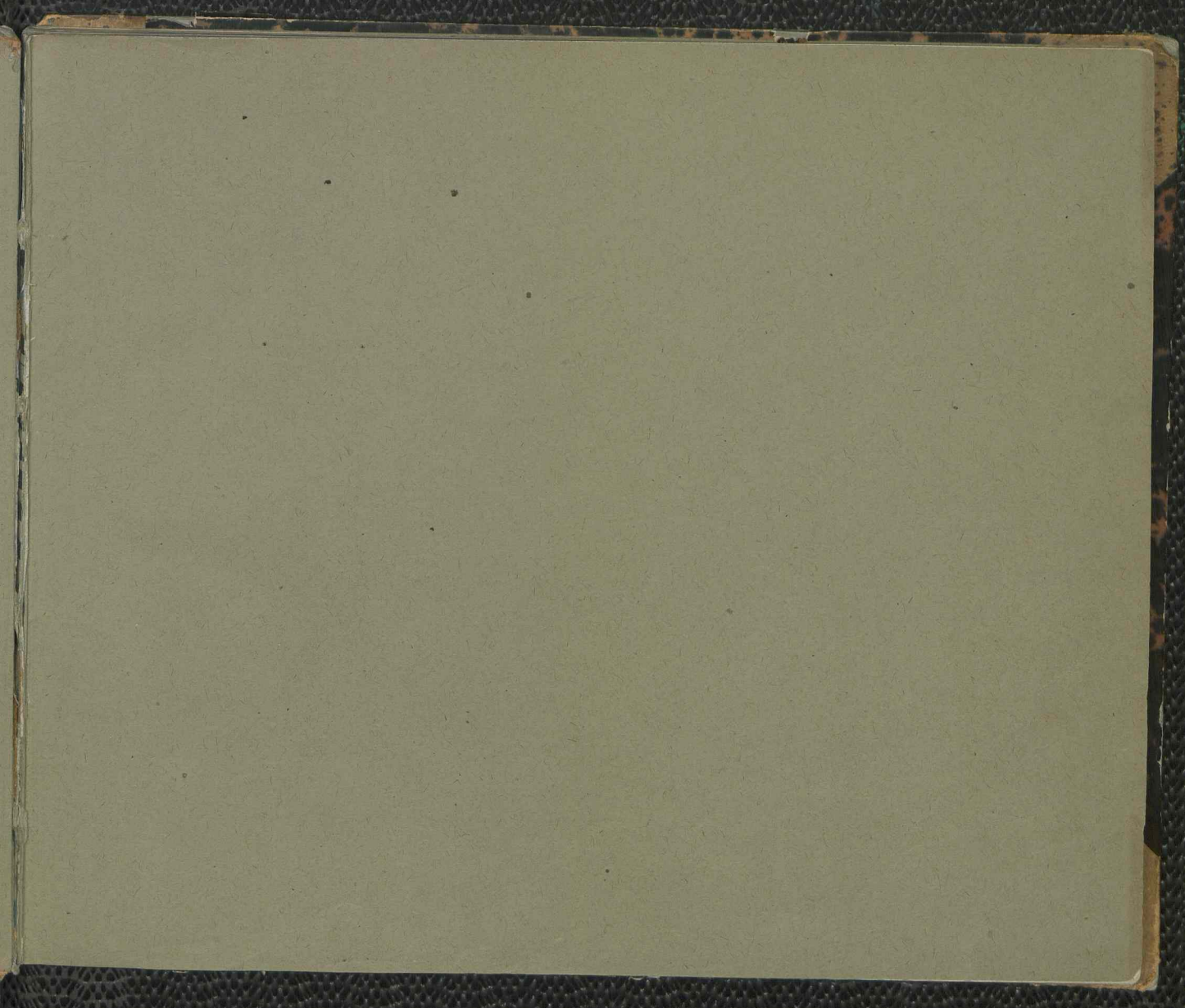

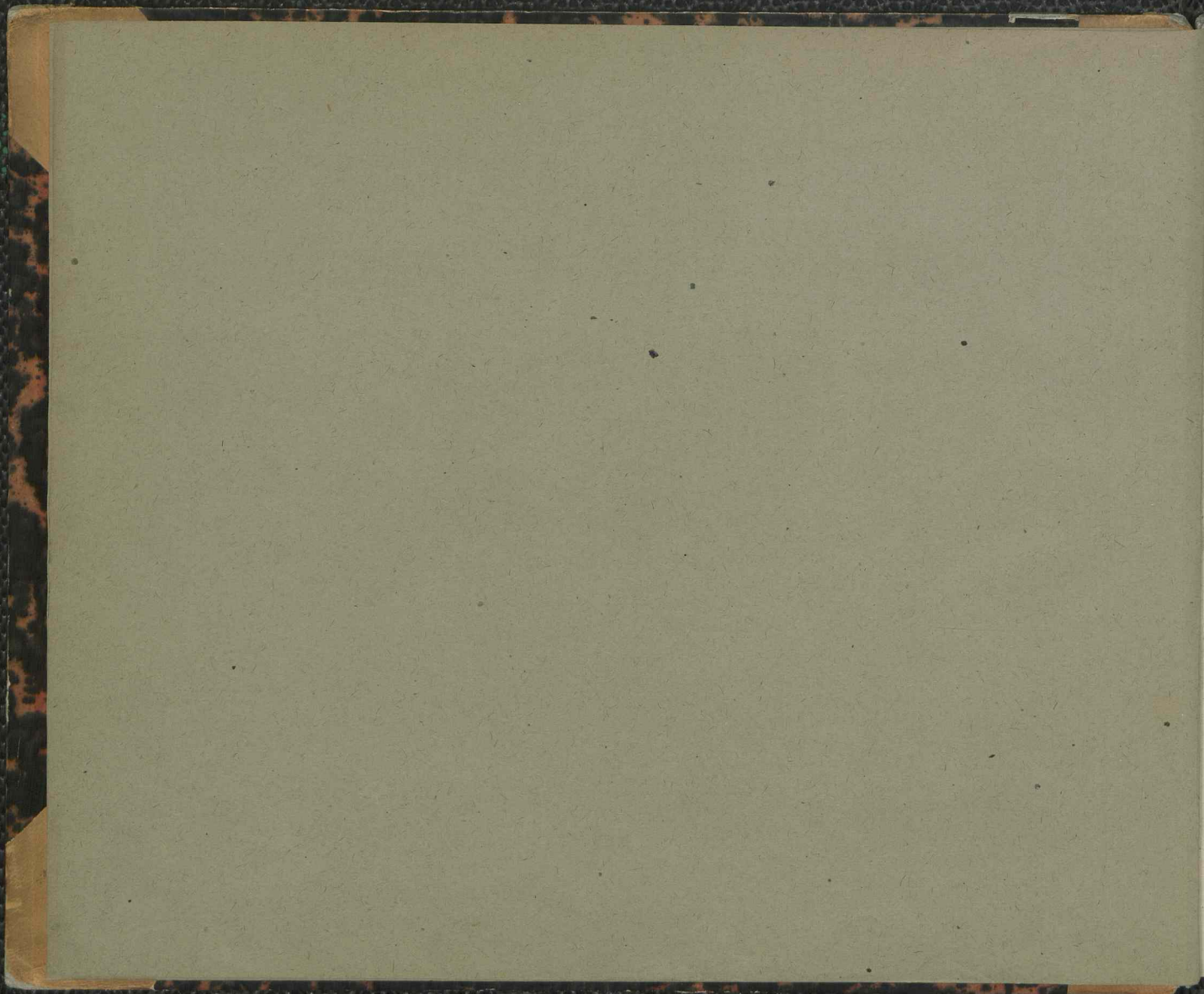
D 310

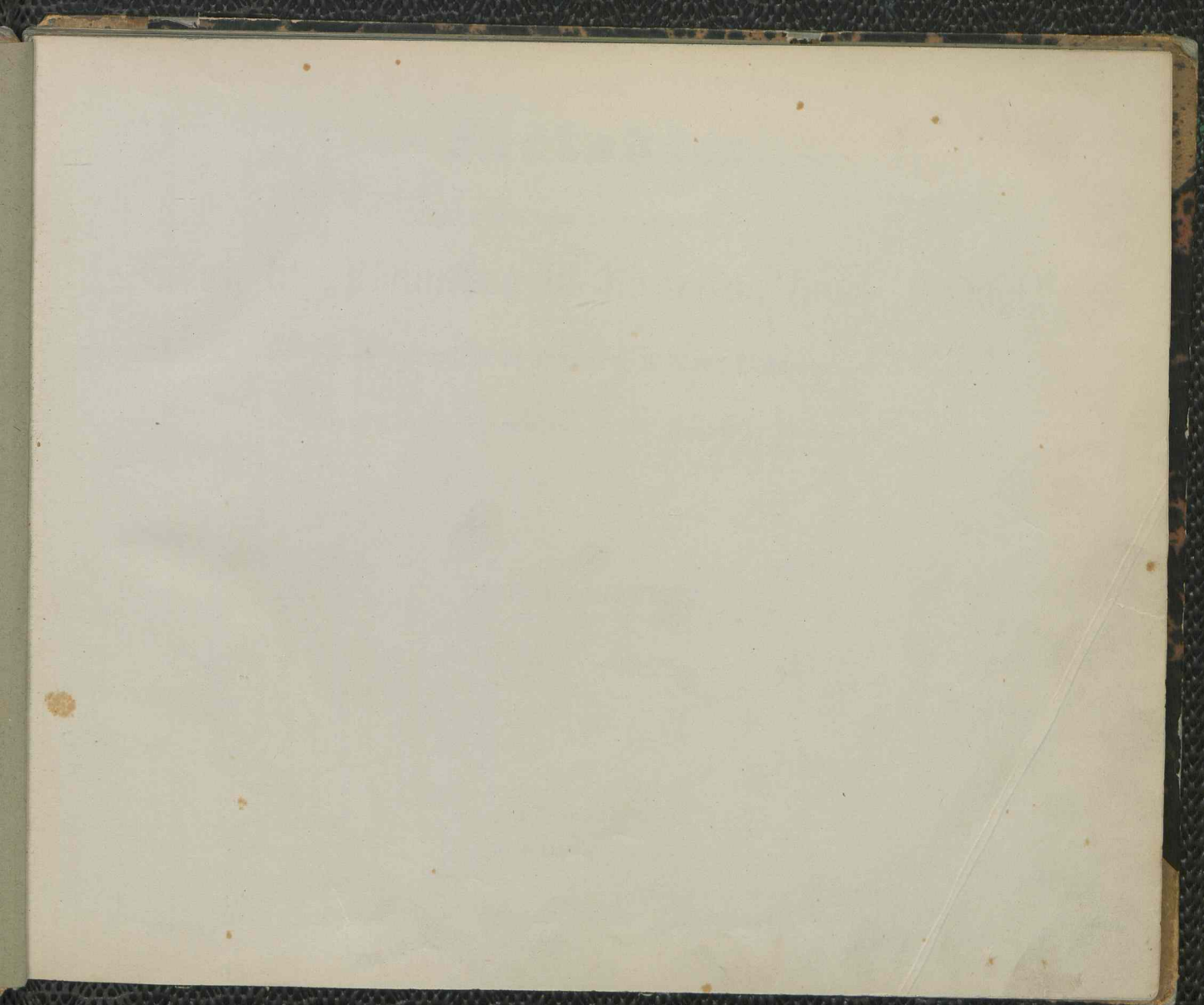
DET KONGELIGE BIBLIOTEK

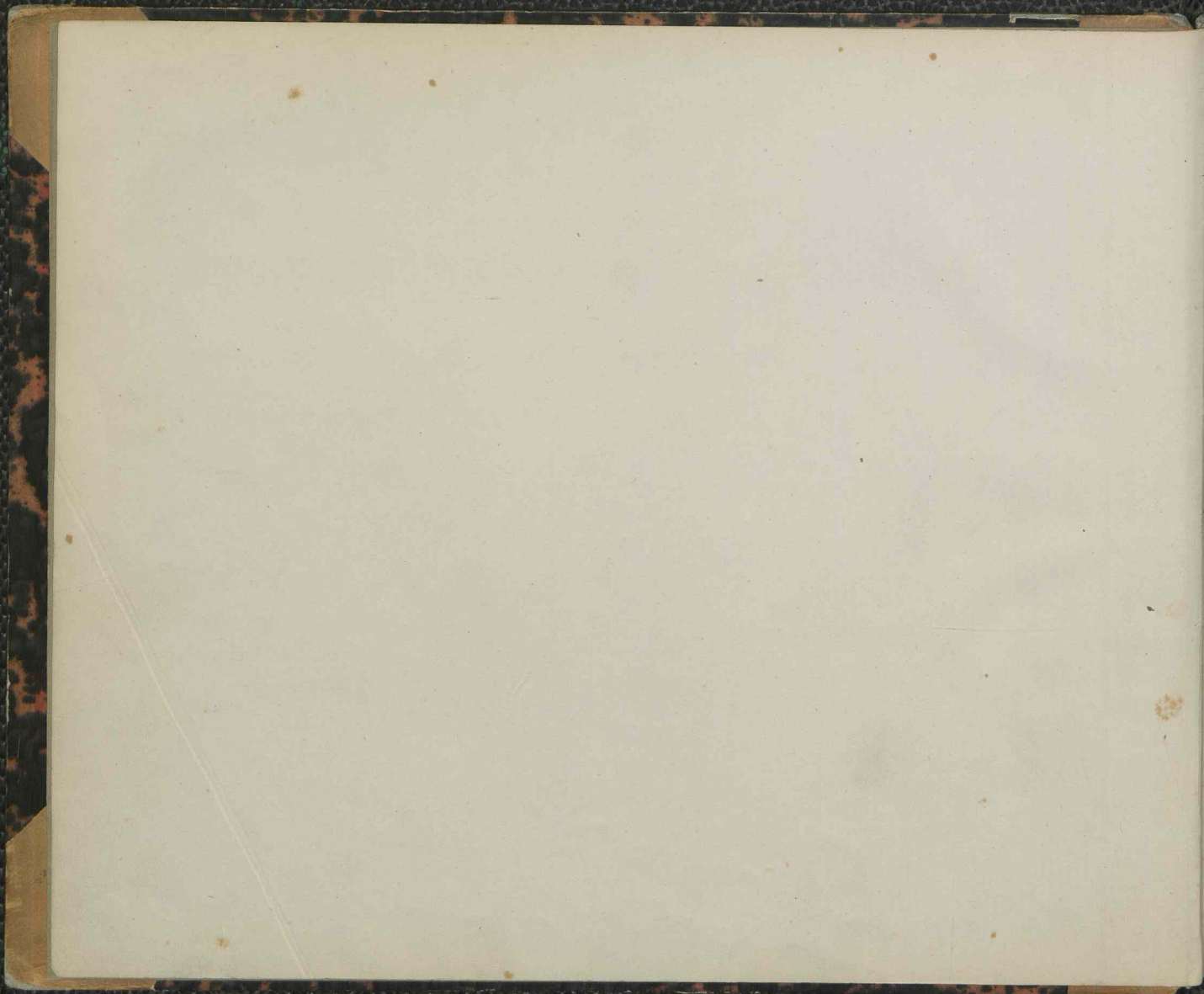

130020620499

Melodier

til det af Roeskilde Præsteconvent foreslaaede

Tillæg til „Psalmebog til Kirke- og Huus- Andagt,“

— en Fortsættelse af Melodierne til denne Psalmebog —

udsatte for fire Syngestemmer, for Orgel eller Pianoforte.

Af

A. P. BERGGREEN,

Organist ved Trinitatis Kirke.

KJØBENHAVN.

C. A. Reitzels Forlag.

1873.

Blad 1

Udgivet af Forlaget

Udgivet af "Fællesforlaget til Børn og Ungdom"

en fortsættelse af "Bladene til Børn og Ungdom"

udgivet for alle børn og unge i Danmark

A. N. BERNHARDT

NYBÆK

Louis Kleins Bog- og Nodotrykkeri

1911

Forord.

Det Psalmebogs-Tillæg, hvortil foranstaaende Melodier — paa den første nær — høre, er fremkaldt ved det Ønske og det Haab, at man ved en Imødekommen mod de forskjellige, kirkelige Retninger, især den Grundtvigske, som afprøger sig i de fleste Psalmebogs-Tillæg, skulde kunne fortrænge disse, og saaledes en større Eenhed i Kirkesangen tilvejebringes. Hvorvidt dette Maal ved det nye Tillæg til Roeskilde Præsteconvents Psalmebog kan naaes, vil Tiden vise. Imidlertid maa jeg, anmodet om at levere Melodierne, meget beklage, at der i dette Tillæg er viist saa liden Opmærksomhed for den rhythmiske Form, at der er flere Psalmer, som ikke kunne synges paa nogen Melodie, medmindre man vilde betragte Melodien til de sidste Vers som en Slags Variationer paa Melodien til 1ste Vers(!), hvilken Uregelmæssighed nødvendig maa bringe Forstyrrelse ind i Menighedssangen. Vel kan det gaae an i et Vers at dele en Node paa to Stavelsler eller at trække to Noder sammen paa een Stavelse, men naar disse Delinger og Sammentrækninger blive saa mange, og paa saa forskjellige Steder i hvert Vers at anbringe, og hvor kvindeligt og mandligt Cæsurs saaledes er ombyttet med hinanden, som f. Ex. i Nr. 11, maa det nødvendigviis fremkalde stor Forvirring. Hvorledes Uregelmæssighed i Versemaalet kan medføre Forstyrrelse i Melodie-Formen, derom har jeg gjort en Erfaring, som jeg her skal meddele. For omtrent 10 Aar siden, blev afdøde Overskoledirecteur With og jeg enige om, at foranledige en Optegnelse af Melodierne, som brugtes i de Menigheder, hvor den Kingoske Psalmebog endnu benyttedes, idet vor Mening dermed var, at ville foranstalte en Samling af disse Melodier til Benyttelse for de Seminarister, der blev

ansatte som Kirkesangere i saadanne Menigheder. En Skrivelse fra Ministeriet til Biskopperne om denne Sag førte til det Resultat, at der fra flere Præster og Skolelærere indsendtes en stor Mængde Melodier. Men det urhythmiske Versemaal i hiin Psalmebog (i de Psalmer nemlig, som ikke vare digtede af Kingo selv) havde afødt en saadan Forskjellighed i Opfattelsen af de ansatte Melodier, at det ikke var muligt at tilbageføre dem til en Form, hvorunder Menighederne vilde kunne vedkjende sig de gamle Melodier; og vor Plan maatte opgives.

De Psalmer i det nye af Roeskilde Præsteconvent foreslaaede Tillæg, hvori den rhythmiske Form er af samme forstyrrende Indfyldelse, som i den Kingoske Psalmebog, ere Nr. 691, 711, 748, 764, 784 og 812. Paa disse Mangler har jeg forsaavidt søgt at bøde, som jeg til nogle af de nævnte Psalmer, for hvilke er ansat bekendte Melodier, der allerede staae i mit tidligere Psalme-Arbejde, har ladet disse aftrykkes paany med Tillempeelse efter Texterne, da jeg ikke turde overlade til enhver Kirkesanger at foretage de nødvendige Forandringer. Et Par af hine Psalmer, hvortil der er skrevet nye Melodier (Nr. 711 og 764), har jeg omskrevet i en regelmæssigere Rhythmus for at gjøre dem syngelige for dem, som ville bruge Melodierne i Hjemmet, hvorved dog ikke alle Delinger og Sammentrækninger af Noder af Hensyn til Texternes oprindelige Form ere undgaede; hvad der hellerikke, som alt bemærket, er saa nødvendigt. Ligeledes har jeg omskrevet et Par Psalmer (Nr. 748 og 812) for at bringe dem i Overensstemmelse med de for dem ansatte Melodier, som her for Texternes Skyld atter ere op-

tagne. En Melodie (Nr. 188) er atter trykt, fordi den kun staaer i 4de Udg. af min tidligere Samling. Til 3 Psalmer (Nr. 682, 795 og 814) har jeg ingen Mel. givet, fordi jeg antog, at deres Versemaal ikke vilde indbyde til at benytte dem i Kirken. Men der staaer endnu Meget tilbage at rette i Texterne med Hensyn til Stavelsernes rigtige Betoning, Udtrykkets Tydelighed og Sætningens Afbrydelse og Overgang i næste Linie (Enjambement.)

Jeg vil her bemærke, at jeg har søgt at gøre mig bekendt med de Melodier, som skulle være brugte til flere af Tillægets Psalmer; men — saavidt jeg har kunnet overkomme dem — vare kun de her optagne, efter min Overbeviisning, i en saadan Stil, at de passede for Kirken. Manges Mening om kirkelig Stil i Melodierne, kan jeg aldeles ikke dele, og man vil vist ikke finde det forunderligt, at jeg, ligesom tidligere, har fulgt min Overbeviisning. Jeg seer nemlig ikke noget Beviis paa en Melodiers Passelighed for Kirken deri, at en Menighed gjerne vil synge den. Vilde man deraf lade sig lede, saa vilde man, hvad Erfaringen har lært mig, aabne Kirken for Dandse-, Drikkevise-, Selskabs og Elskovsvise-Melodier! Da jeg for en Række Aar siden var paa en Inspectionsrejse paa Lolland, var jeg hos en Præst sammen med en Deel andre Præster. Talen faldt paa Kirkesangen. Man fortalte mig, hvor afholdt en Melodie var i Nabsognet, imod hvis Passelighed for Kirken jeg havde Meget at indvende. En Præst traadte frem af Kredsen og yttrede sig saaledes: »Ja, jeg er slet ikke musikalsk; men da min Degn fortalte mig, at de i Nabsognet saa gjerne sang denne Melodie, tillod jeg ham at indføre den hos os. Det skete; men nogle Dage efter kom jeg forbi Kroen, og da hørte jeg, at den blev brugt til Dands, og jeg frabad mig den for Fremtiden.« Det var den bekjendte Dandsemelodie, der foruden paa andre Steder findes i Rungs »Tillæg til Weyses Choralbog (Kjøbh. 1868) under Nr. 153 til Psalmen: »Amen raabe hver en Tunge.« Men jeg er vis paa, at Weyse ligesaalidt vilde finde denne Melodie at være et passende Tillæg til sin Choralbog, som en Dandsebod en passende Sidebygning til Frue-Kirke. — Da jeg udarbejdede Melodierne til Roeskilde Psalmebogen »til Kirke- og Huus-Andagt«, yttrede jeg engang for en af de Mænd, der havde med Redactionen af Texterne at gøre, idet jeg atter havde truffet paa en Text, der maatte have

en ny Melodie: »Det er slemt, at vi skal have saa mange nye Melodier; jeg er bange for, at det Hele derved skal komme til at staae altfor fremmed for Menighederne.« Nej, sagde han; dertil er en bekjendt Melodie, og sang den for mig. Ja, den var rigtignok bekjendt; thi det var »Lad den skrantende Magister«, kun sungen i C istedetfor i $\frac{3}{8}$ Takt! See, det var en Drikkevise-Melodie. — Til for ikke længesiden (maaskee er det endnu Tilfældet) blev Psalmen »Guds Menighed syng for din Skaber ilen« sungen med den erotiske Melodie til Visen: »Och Jungfrun hon skulle sig åt ottesången gå«, hvori fortælles, hvorledes Bjergkongen tager Jomfruen ind til sig i Bjerget o. s. v., o. s. v. Naar man maaskee Aftenen iforvejen har glædet sig ved denne naive Folkesang med sin saa overordentlig dejlige Melodie, er det ingen heldig Idee-Association der fremkaldes Dagen efter i Kirken.*) Andre Folkemelodier ere ligesaa uheldigt anvendte til Psalmer, f. Ex. den til Visen om Svend Vonved**) til Psalmen »Lovet være du, Jesu Christ«, hvorved der imidlertid er gjort betydelig Vold paa Melodien for at afpasse den til Texten. — Melodien »Det kimer nu til Julefest« er ogsaa bleven meget upassende anvendt til Psalmen under Nadveren. Der er dog en stor Forskjel paa den Stemning, hvori Mindet om Frelserens Fødsel og den, hvori Erindringen om hans Korsfæstelse sætter et Menneske, til at den samme Melodie skulde kunne svare til begge Stemninger. — Med disse Exempler paa Melodiers urigtige Anvendelse skal jeg her lade det beroe under Henviisning til mit tidligere Psalme-Arbejdes 4de Udg., Side XIV, 1ste og 2den Spalte.

Jeg har ved Samlingen af Melodierne til det nye Psalmebogs Tillæg optaget ikke faa i den livligere Stil, som især passer saa godt til mange af Grundtvigs Psalmer. Men flere Melodier i Selskabs-sangs-Tonen, der ere anvendte til nogle af disse Sange, har jeg ikke kunnet optage. En Menigheds Lyst til at synge saadanne Melodier er just intet Beviis paa dens religiøse Opvakthed, og Kirkesangs-Spørgsmaalet bør dog ikke afgjøres ligesom et Folke-things-Spørgsmaal ved de fleste Stemmer. Det vilde være at give

*) slg. min Afhandling »Om Menighedsangene« i mit tidligere Psalme Arbejde, 4de Udg., S. XIV, 2den Sp., S. XV, 1ste Sp. S. XVI, 1ste og 2den Sp.; i de tidligere Udgaver vil man let finde de tilsvarende Steder.

**) s. Rungs »Tillæg til Weyses Choralbog« under Nr. 5.

Tidens Vildskab, hvorimod der ogsaa fra Prædikestolen lyder Advarseler, Lejlighed til at give sig et Vidnesbyrd i Kirken. Thi Vildskab er det at synge en Sang til Herrens Priis med samme Toner, som de, der lyde i Dandsestuen og ved Drikkegilder.

Indsigelse imod saadanne Melodiers Optagelse i Kirken er intet Magtsprog fra den musikalske Side, men det er en Magt, som bedre Indsigt og Smag søger at gjøre gjældende ligeoverfor Menigheden. Hvor skal nu den afgjørende Stemme søges? Der hvor Indsigten maa antages at være. Er en kyndig Organist eller Kirkesanger saa heldig, i sin Præst at have en virkelig musikalsk dannet Mand at arbejde sammen med, da vil en Menighed let kunne vejledes; er han ikke saa heldig, da bør det ikke betvivles, at en saa dannet Mand,

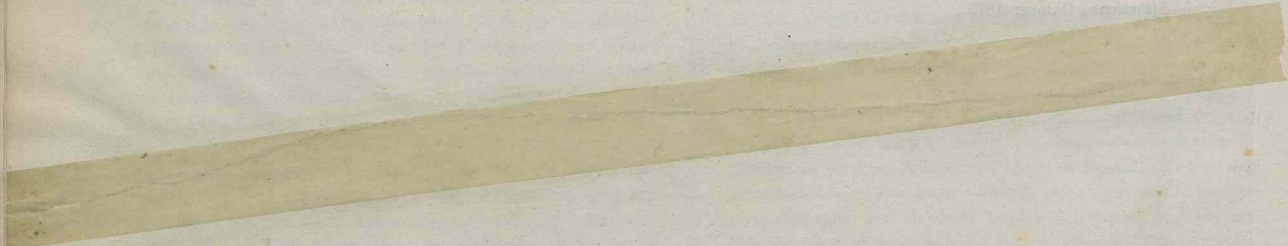
som en Præst maa forudsættes at være, vil, med Hensyn til Valg af Melodier, lade sig lede af sin Organist eller Kirkesanger. De vel ikke faa Steder, hvor Præsten har mere musikalsk Dannelse og Smag end sin Degn, der maa naturligviis Præsten have Myndigheden. I Regelen vil jo en Bedømmelse af dette Forhold ikke være forbunden med store Vanskeligheder for Autoriteterne.

Dersom Nogen vil gjøre gjældende, naar Talen er om Kirkesang, at Smagen kan være forskjellig, saa vil jeg svare, at den Smag, hvorimod Intet med Grund kan indvendes, er visselig ligesaa berettiget som en anden, hvorimod der hellerikke med Grund kan indvendes Noget; men videre kan Berettigelsen ikke gaae. Sætningen »om Smag og Behag kan ikke disputeres« trænger til megen Indskrænkning.

Kjøbenhavn, Oktober 1873.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Nr. 171. Hvert et Lys i Livets Nat.

$\text{♩} = 60$ $\text{♩} : 38''$.

1. Hvert et Lys i Li-vets Nat, Hver en Trøst i Li-vets Smer-te, Hver en Glæ-de i vort

Hjer-te, Hver en Sjæls og Le-gems Skat, Alt hvad Skjont vort Øj - e sku - er, Alt hvad Her-lygt

Aan - den veed, Alt hvad mildt i Hjer-tet lu - er, Skab-te, Gud, din Kjær-lyg - hed.

2.

Den er alt det Godes Rod,
Den er alt det Sundes Kilde
Den udvælder aarle, silde
I en klar og dejlig Flod;
Gjennemstrømmer Livet stille,
Gjør det frugtbart, smukt og rigt,
Læder Himlens Straaler spille
Paa dets Blomster yndeligt.

3.

Ja, du store, milde Gud,
Du ved Faderkjærligheden
Skaber atter her et Eden,
Sletter Synd og Sorrig ud;
Ogsaa mig, den store Synder,
Frelste du i Jesu Navn,
Liv og Salighed forkynder
Mig din aabne Faderfavn.

Nr. 472 a). Lille Guds Barn, hvad skader dig?*)

♩ = 80 3/4 : 21".

1. Lil - le Guds Barn! hvad ska - der dig? Tænk paa din Fa - der i Him - me - rig! Han er saa

rig, han er saa god, In - gen kan staae hans Magt i - mod. O Gud skee Lov!

2.

Føde og Klæde, Huus og Hjem —
 Skulde Guds Børn gaae vild om dem?
 Mennesket lever af Guds Ord,
 Hjemme har Børn, hvor Fader boer.
 O, Gud skee Lov!

3.

Fuglen i Skov, paa Mark og Fjeld
 Synger i Gry og saa i Kveld,
 Sover saa sødt paa Kampsteen
 Som under Tag paa Kvist og Green.
 O, Gud skee Lov!

4.

Ikke den plejer eller saar,
 Lægger ej op fra Aar til Aar,
 Dog hvor Bønder af Hunger dae,
 Finder den lille Fugl et Frø.
 O, Gud skee Lov!

5.

Yndig er Blomsten klædt og boldt,
 Dejligst at see paa Fjeldet goldt,
 Ikke den spinder, ej den syer,
 Dronning er dog dens Dragt for dyr!
 O, Gud skee Lov!

*) = Mel. Nr. 23. „Lovet være du, Jæsus Christ“

Nr. 172b). „Lille Guds Barn“.

♩ = 54 9: 47“.

1. Lil - le Guds Barn! hvad ska - der dig? Tænk paa din Fa - der i Him' - me - rig! Han er saa rig, Han er saa god, In - gen kan staae hans Magt i - mod. O Gud skee Lov!

mf

6.

Blomst kommer op, og Blomst gaaer ud,
 Hvad er vel den for Himlens Gud
 Noget at regne mod de Smaa,
 Som for hans Aasyn evigt staae!
 O, Gud skee Lov!

7.

Lille Guds Barn i Verden her,
 Hold dig da til din Fader nær!
 Spørg om hans Magt og Kjærlighed,
 Stol kun paa ham og hvil i Fred!
 O, Gud skee Lov!

8.

Føde og Klæde nok Du faaer
 Af ham imorgen som igaaer,
 Og naar hans Sol for dig gaaer ned,
 Arver du al hans Herlighed.
 O, Gud skee Lov!

N. P. S Grundtvig.

Nr. 173. Mel. „For Noget blev i Verden til.“

♩ = 60 3: 38"

1. Som For-aars-so - len om mor-gen-rød Stod Je - sus op af Jor-dens Skjød Med Liv og Lys til

li - ge! Der - for, saa-læn - ge Ver-den staaer, Nu ef - ter Vin - ter kom-mer Vaar Liv - sa - lig i Guds

Ri - ge! Liv - sa - lig i Guds Ri - ge!

2.

Som Fuglehor i Mark og Lund
 Lovsnger Vaar i allen Stund
 Med deres Toner søde;
 Saa alle Tunger trindt om Land
 Lovsngne Dødens Overmand
 |: I Paaske-Morgenrøde! :

3.

Som Blomster alle staae i Flor,
 Som Skoven grønnes, Kornet groer,
 Ved Vaarens Kræfter milde,
 Saa blomstrer Alt i Jesu Navn
 Og bærer Frugt til Folkegavn,
 |: Som aarle, saa og silde!

Nr. 174. Jeg veed en Urt saa deilig og hold*).

♩ = 76 o: 24".

1. { Jeg veed en Urt saa dej - lig og bold, Som staaer paa Mar - ken hiin re - - ne, } Nu
 Hun spre - der sig ud saa man - ge - fold Med Blom - ster og si - ne smaa Gre - - ne; }

mf

er der kom-menen Storm saa stor Med Frost og Kuld hiin stær - ke, Har sla - get det

Blom - ster ned til Jord, Saa saa - re mit Hjer - te mon vær - - ke.

2.

Gud veed, hvad Sorg og Elendighed
 Det Blomster mon med sig drage,
 Den Tid, det faldt paa Jorden ned,
 Det monne saa mangan Mand klage,
 Som haver mist baade Glæde og Lyst,
 Gods, Penning, Venner og Ære,
 Og fanger igjen saa liden en Trøst,
 Hvor som de monne være.

3.

O naadige Gud, almægtig og viis,
 Som alle Ting haver i Haande,
 Afvend det store Tugtens Riis,
 Som hænger over disse Lande!
 Giv du vor Konning Lykke og Mod,
 Sine Fjender at overvinde,
 At Danmarks Folk maa komme paa Fod
 Og rettelig sig befinde,

*) = Mel. Nr. 98. „O store Gud, din Kjærlighed.“

Nr. 175. Gud skal Alting mage.

♩ = 54 o: 47".

1. Gud skal Al-ting ma - ge, Som mig al - le Da - ge Fav - ner i sit Skjød; Han, som mig ud-

The first system of the musical score consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a common time signature (C). The piano accompaniment is in bass clef with the same key signature and time signature. The lyrics are written below the vocal line. An arrow above the first measure of the vocal line indicates the starting point for the first vocal entry.

val' - te Og blandt Si - ne tal - te, Før - end jeg blev fød, Han, som veed saa god Be - sked

The second system continues the musical score. It features the same vocal and piano parts as the first system. The lyrics continue below the vocal line. The piano accompaniment provides harmonic support for the vocal melody.

Ud - i Li - vet og i Dø - den, Hvad jeg har for - nø - den.

The third system concludes the musical score. It features the same vocal and piano parts. The lyrics end with a period. The piano accompaniment ends with a double bar line. An arrow above the first measure of the vocal line indicates the starting point for the second vocal entry.

2.

Gud skal Alting mage,
 Som saa mangan Plage
 Haver fra mig vendt,
 Underholdet Livet,
 Mad og Drikke givet,
 Som det mig har tjent.
 Og naar tidt
 En Anden Sit
 Har med Suk og Sorrhøjdet,
 Har han mig fornøjet.

3.

Gud skal Alting mage,
 Dig ved Haanden tage,
 Naar du synke skal;
 Naar Du vil fortvile,
 Finder ingen Hvile
 Udi Modgangs Dal,
 Gud da vil
 Selv træde til,
 Da skal al din Kummer endes,
 Som et Straa forbrændes.

6.

Gud skal Alting mage,
 Som den sorte Drage
 Mægtig overvandt;
 Fører han end Sine
 Gjennem Kors og Pine
 Underlig iblandt,
 Vær bered
 Til Strid og Fred,
 Til at give og at tage;
 Gud skal Alting mage!

4.

Gud skal Alting mage,
 Mægtig i de Svage
 Han sig altid teer.
 Skulde eller kunde
 Nogen gaae tilgrunde,
 Som paa Herren seer?
 Allesteds
 Da veltilfreds!
 Alting staaer udi hans Hænder,
 Al din Trang han kjænder.

5.

Gud skal Alting mage;
 Naar og du skal smage
 Dødens beeske Skaal,
 Da vil han det gjøre,
 Selv vil han dig føre
 Til det rette Maal;
 Lad den Pagt
 Kun staae ved Magt,
 At du skal til Graven drage,
 Gud skal Sjælen tage.

Nr. 176. Den mørke Nat forgangen er. *)

♩ = 76 o: 24".

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/2 time. It consists of three systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment. The tempo is marked as ♩ = 76 o: 24". The first system begins with a dynamic marking of *mf*. The lyrics are: "1. Den mør - ke Nat for - gan - gen er, Og Da - gen op - rin - der saa vi - de Med Mor - gen - sol o - ver Mark og Kjær, De Fug - le de sjun - ge saa bli - de. Gud gi - ve os Lyk - ke og go - de Raad, Sin Naa - des Lys os til - sen - de!"

2.
Gud være lovet i Evighed!
Han kan, og han vil os bevare,
Han lyser over os Himlens Fred,
Han frier os ud af al Fare.
Gud give os Lykke og gode Raad,
Sin Naades Lys os tilsende!

3.
Om Paaskemorgen, i Gry af Dag,
Vorherre opstod fra de Døde,
Med Liv og Lys til Guds Velbehag,
At frelse os Alle af Møde.
Gud give os Lykke og gode Raad,
Sin Naades Lys os tilsende!

4.
Ræk os, vor Jesus! din Frelserhaand,
Opreds os til Faderens Ære,
Gjenløs os Alle af Mørkets Baand
I Jesus Navnet, vor Herre kjær!
Til Tjenere dine at være!
Gud give os Lykke og gode Raad,
Sin Naades Lys os tilsende!

5.
Da, hver Gang Dagen forgangen er,
Med Tak vore Knæ vi skal bøje
I Jesus Navnet, vor Herre kjær!
Og blidelig lukke vort Øje.
Gud give os Lykke og gode Raad,
Sin Naades Lys os tilsende!

H. Chr. Strøen.

*) = Mel. Nr. 115. „Den signede Dag med Fryd vi seer.“

Nr. 177. Vaagn og bryd i Lovsang ud.

♩ = 54 o: 47".

1. Vaagn og bryd i Lov - sang ud, Vaagn, hver Sjæl paa Jord, som so - ver, Him - lens Eng - le! tak - ker, lo - ver,

mf

Pri - ser med os Li - vets Gud! Tak for Da - gen, som op - rin - der, Tak for Him - mel - ly - set hist,

Tak for Gra - vens Sej - er - vin - der, Tak, o Gud, for Je - sus Christ!

2.

Tak for Aanden, du os gav,	Tak for Livet, som henfarer!
Som ej Nat, ej Død udslukker!	Tak for det, som varer ved!
Tak for Aanden, som oplukker —	Livets Herre og Forklarer,
Sprænger mægtig Sjælens Grav!	Tak og Priis i Evighed.

B. S. Ingemann.

Nr. 178. Jeg er træt og gaer til Ro.

♩ = 60 3: 38°.

1. Jeg er træt og gaer til Ro, Luk-ker mi - ne Øi - ne to; Fa - der, see med

Kjær - lig - hed Til mit rin - ge Lej - e ned!

2.

Har idag jeg, kjære Gud,
 Syndet imod dine Bud,
 Vær mig naadig, vær mig god,
 Slet det ud for Jesu Blod!

3.

See, o Herre, til os ind,
 Os, som har det samme Sind;
 Sæt, o Gud, din Englehær,
 Om al Verden, fjern og nær!

4.

Staa de syge Hjerter bi,
 Luk de trætte Øjne i,
 Giv os alle Fred og Ro
 I vor Herre Jesu Tro!

K. Arentzen.

♩ = 60 3/4

Nr. 179. Mel. „Nu Farvel, min Barndoms sorgfrie Dage.“

1. Kir - ke - klok - ke! ej til Ho - ved - stæ - der Støb - tes du, men til den lil - le By, Hvor det hø - res

trindt, naar Bar - net græ - der, Og ind - dys ses blidt ved Vug - ge - sang.

2.

Mens som Barn paa Landet jeg var hjemme,
Julemorgen var mit Himmerig,
Den du meldte mig med Englestemme,
Kimed klart den store Glæde ind.

3.

Højere dog stemte dine Toner,
Naar de med »den gyldne Sol frembrød,«
Kimed: Støv! opreist er din Forsoner,
Stat nu op i Paaske-Morgengry!

4.

Lifligt dog det klinger helst om Høsten
I den stille, svale Aftenstund;
Gjennem Jorderig gaar Himmelrøsten,
Kalder Sjælen til sin Hvile ind.

5.

Derfor end, naar Aftenklokken melder:
Solen sank, og Fuglen slumred ind,
Da mit Hoved jeg med Blomsten helder,
Nynner sagte mellem Bedeslag:

6.

Kirkeklokke! naar tilsidst du lyder
For mit Støv, skjændt det dig hører ej,
Meld da mine Kjære, saa det fryder:
Han sov hen, som Sol i Høst gaar ned!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 180. Søde Gud, din Engleskare.

♩ = 54 o: 47".

Sø - de Gud, din Eng - le - ska - re Al - le di - ne Smaa be - va - re! Ja, for - lad os, Fa - der mil - de,

p

Hvad vi gjor - de, som var il - de! Hjælp os, saa vi vor - de from - me, Saa vi i din Him - mel

kom - me, Smi - le sødt i Eng - le - favn; Hør du os i Je - su Navn!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 181. Sov sødt, Barnlille.

♩ = 60 3/4 = 38".

1. Sov sødt, Barn-lil-le! Lig ro-lig og stil-le! Sov sø-de-lig, sov, Som Fug-len i Skov, Som Blomsterne blun-de i

En - ge! Gud Fa - der har sagt: Staaer, Eng-le paa Vagt, Hvor mi-ne de Smaa er i Sen - ge!

The musical score consists of two systems of staves. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The first system includes the lyrics for the first line of the song. The second system includes the lyrics for the second line. The piano part is marked with a 'p' (piano) dynamic.

2.

Guds-Fingrene grande
Slog Kors for din Pande,
Guds Enbaarnes Røst
Slog Kors for dit Bryst,
Thi skal ingen Djævel dig skade;
Nu kan i din Daab
Med Saligheds Haab
Din Sjæl og dit Hjerte du bade.

3.

Læg Hænderne sammen,
Da lægger sig Amen
Til Frelserens Bøn,
Som stiger i Løn,
Og lyder, hvor Englene kvæde,
I Himmerigs Chor
Det lille Guds-Ord,
Omfavne Guds Engle med Glæde.

4.

Guds Englene sjunge:
Paa Jordklimpens Tunge
Et Ord af Guds Søn
Er blevet til Bøn,
Svang hid sig paa Aandedræts Vinger;
Gud Fader i Løn,
Siig Ja til den Bøn,
Fra Lavland livsalig den klinger!

5.

Og alle de Kjøbte,
I Jesu Navn Døbte,
Som Striden har stridt,
Som Døden har lidt,
Gik ind til den evige Hvile,
Istemme saa lydt
Halleluja nyt,
At Englene tie og smile.

6.

Da drypper som Duggen
Der Manna paa Vuggen
Til Barnet paa Jord
Fra Englenes Bord,
Du finder med Smil det i Morgen;
Og klarejet brat
Du siger Godnat
Til Tvivlen og Frygten og Sorgen.

7.

Sov sødt, Barnlille!
Lig rolig og stille,
Og nyn paa dit Navn
Med Naaden i Favn,
Al Jorden til Salighed givet!
Nyn: Jesus er min,
Saa favr og saa fin,
Min Jesus er Lyset og Livet!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 182. For dig, o Herre, som Dage kun*).

♩ = 80 3: 21".

1. For dig, o Her - re, som Da - ge kun Aar - tu - sin - der er at reg - ne; Et

Øj - e - blik er den li - den Stund, Vi aan - de i Stø - vets Eg - ne.

2.

Som Blomsten falmer hver Rosenkind,
Som Græs er de Kæmper gæve,
De Vises kunstige Hjernesvind
Hevejres som Spindelvæve.

3.

Halvfjerdindstve er Støvets Aar,
De stolteste Strid og Meje,
Om fiirsindstve en Kæmpe naer,
Des mere han har at døje.

4.

Men hør os, Herre i højen Hal!
Du lære os ret af Naade
At regne paa vore Dages Tal
Og lade din Viisdom raade!

5.

O, giv os dog efter Striden Fred,
Og Trøst efter Suk og Klage,
Med Glæden i Kveld din Miskundhed
Lad krone de korte Dage!

6.

Ja, styrk din Tjener med Kraftens Aand,
Og Børnene hans tillige,
Lad Værket lykkes ved deres Haand,
Lad blomstre med os dit Rige!

7.

Os overstraale din Herlighed,
Som Solen ved Middagstide,
Og lys over os i Graven Fred
Med Solbjergs-Skjær det blide!

*) — Mel. Nr. 40. „Gud Fader udi Himmerig.“

Nr. 183. Et lidet Barn saa lysteligt.

♩ = 60 3/4 : 38°.

1. { Et li-det Barn saa ly - ste-ligt Blev af en Jom-fru baa - ret, } I Ti-dens Fyl-de, da Guds Søn Paa
 { Ej før, ej si-den her - tes sligt, Men kun i Ju-bel - aa - ret, }

Jord sig fandt en Mo-der skjøn, Lod u - den Mand sig fø - de, For - ne-dre - de sig til de Smaa, Saa

de kan ham til Bro - der faae, Den Him-lens Mor-gen - re - de!

mf

2.

Højlovet i al Evighed
 Skal Jesus Christus være,
 Og naar for ham vi knæle ned,
 Det er Gud-Faders Ære,
 Og naar vor Lovsang altid ny

Fra Jord sig svinger let i Sky
 Med glade Juletoner,
 Vort fattige Hallelujah
 Med salig Fryd istemmes da
 Af Engles Millioner!

Efter det Træske af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 184. Lad det klinge sødt i Sky.

♩ = 60 3/4 : 38°.

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The tempo is marked as ♩ = 60 3/4 : 38°. The first system begins with a dynamic marking of *mf*. The lyrics are in Danish and describe the birth of Jesus Christ.

1. Lad det klin - ge sødt i Sky; Lo - vet væ - re Kon - gen ny, Si - ons Kon - ge bar - ne - bly!

Nu er skeet til Jor - dens Held, Hvad os meld - te Da - ni - el; Ej - a, Ej - a! Født er Her - ren

af en Mø! Vi ej fø - des til at døe! Gud med os, Im - ma - nu - el!

2.
 Synger med os, alle Smaa!
 Børn i Vuggen, stammer paa,
 Hvad selv Engle knap forstaae!
 Nu er skeet til Jordens Held,
 Hvad os meldte Gabriel;
 Eja, Eja!
 Født er Herren af en Mø!
 Vi ej fødes til at døe!
 Gud med os, Immanuel!

3.
 Lad det spørges trindt om Land:
 Født er os en Frelsermand,
 Jesus Christus hedder han!
 Nu er skeet til Jordens Held,
 Hvad os meldte Gabriel;
 Eja, Eja!
 Født er Herren af en Mø!
 Vi ej fødes til at døe!
 Gud med os, Immanuel!

Nr. 185. Venner, sagde Guds Engel blidt.

♩ = 60 3: 38.

The musical score is written for piano and voice. It consists of two systems of music. The first system has a treble clef with a common time signature (C) and a bass clef. The melody is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The lyrics are: "1. Ven-ner! sag - de Guds En - gel blidt: Hvor - for er I nu ban - ge? Kil - de - væld er kun Budskab mit Til". The second system continues the melody and accompaniment with the lyrics: "lut - ter Fry - de - san - ge; Thi han, som Jor - den gør sjæ - le - glad, Er født til Verden i Da - vids Stad." The piano part includes a dynamic marking of *mf* (mezzo-forte).

2.

Jesus Christus, den Davids Søn,
Vor Frelser fra al Fare,
Født er han, ligger svøbt i Løn
I Krybben, tag det vare!
Fra Himlen højt kommer Julebud,
Nu Ære være han, vor Gud!

3.

Ære være han, vor Gud!
Nu daled Fred til Støvet,
Glæden springer af Svøbet ud
Som Blomsten og som Løvet!
Saa lydt og sødt under Sky det klang
Som alle Stjernernes Morgensang!

4.

Himmelklarhed og Englesang,
Dem gav os Gud med Freden,
Eftersom de og Efterklang
Har trindt i Christenheden,
Hvor Aand har Mæle og Sang har Væld,
Hvor Øjne tindre hver Julekvæld,

5.

Kirke! du er vort Bethlehem,
Og alle Smaa derinde,
Eftersom det er sagt til dem,
Skal deres Frelser finde,
Med Juledags Evangelium
I Hjertekammerets Krybberum.

Nr. 186. Kom lad os nu paa Børneviis.

♩ = 54 o: 47^a.

1. Kom, lad os nu paa Bør-ne-viis I - stem - me Je - sus - bar - nets Priis! Og han, som spæd i

Kryb-ben laa, Vil ej vor Tak-ke - sang for-smaa. Priis og Æ-re væ-re dig, Du Guds-

bar-net fra Him-me - rig! Ho-si - an - na, Ho-si - an - na, Ho-si - an - na! Syn-ge vi Guds Søn.

2.

Vi synge højt med Engles Chor
Hans Priis, som i det Høje boer;
Med ham kom Fred til Jord idag,
Og Gud i os har Velbehag.

Priis og Ære være dig,
Du Gudsbarnet fra Himmerig!
Hosianna, Hosianna, Hosianna!
Synge vi Guds Søn.

Efter det Svenske.

Nr. 187. Vor Herre han er en Konge stor.

♩ = 80 3: 21^u.

1. Vor Her - re han er en Kon - ge stor Og thro - ner i Him - me - ri - ge; Dog

mf

mel - lem de christ - ne Smaa paa Jord U - syn - lig han er til - li - ge. Men vor

Fa - der i det Høj - e han le - ver!

2

Og kvaltes i Barnemund Guds Ord,
Da toges Guds Søn af Dage;
Men de, som gaae i Herodes' Spor,
Dem møder da og hans Plage.
Men vor Fader i det Høje han lever!

3.

Guds Engle endnu, saavel som før,
Gjør Alt, hvad han vil beslutte,
Og laase man kan slet ingen Dør,
Saa de jo derind kan smutte.
Men vor Fader i det Høje han lever!

4.

Guds Engle de stige op og ned,
Hvor Herren som helst er inde,
Hans Venner de bringe god Besked
Og skyde dem Raad i Sinde.
Men vor Fader i det Høje han lever!

5.

Nu trøstig og glad i Jesu Navn!
Vor Konge han er med Ære,
Og tjene maa Alt de Smaa til Gavn,
Hvis Broder han vilde være.
Thi vor Fader i det Høje han lever!

Nr. 188. Mel. „Tak, Gud, for hver en Glæde“.)

♩ = 54 o: 47“.

1. Med Straa - le - krands om Tin - de Før - kla - ret Je - sus stod, Det var - mer os her -

in - de Ved dy - best Hjer - te - rod.

2.

Thi naar han aabenbares
I Stevets Egn paany,
Skal vi med ham forklares,
Ham møde højt i Sky.

3.

Han stod paa Thabors Høje,
Den Guds og Davids Søn,
Som Solen var hans Øje,
Som Lys hans Klædning skjøn.

4.

Med Vener fra Guds Bolig
Vor Frelser skifted Ord
Om Liv og Død fortrolig,
Om Seng i sorten Jord.

5.

O, hør mig, Drot, Du kjære,
Udbød da Peder glad,
Her er saa godt at være,
Ej meer vi skilles ad!

6.

Vi sidder i det Lave,
Vor Frelser over Sol,
Vi sidder mellem Grave,
Han paa Guds Kongestol.

7.

Dog godt er her at være,
Det volder Herrens Ord,
Som Aanden, til hans Ære,
Os træster med paa Jord.

8.

Som Vener i Guds Bolig
Med Ham vi skifter Ord
Om Liv og Død fortrolig,
Om Seng i sorten Jord.

9.

Vort Kors er uden Jammer,
Vor Død er uden Braad,
Vor Grav et Sovekammer,
Vor Herres Liv vor Lod.

10.

Hans Aand er i vor Kjæde,
Hans Ord er i vor Mund,
Ham selv vi see med Glæde
Nu om en liden Stund.

11.

Til Jesu Christi Ære
Det tone højt i Sky:
O, her er godt at være
I Herrens Kirkely!

*) = Mel. Nr. 170. Tak, Gud, for hver en Glæde“.

Nr. 189. Ind i Haven Jesus gik.

 $\text{♩} = 50 \text{ } \text{♩} : 55''$

1. Ind i Ha - ven Je - sus gik Ser - ge - lig til - mo - de, Faldt saa

mf

med et Him - mel - blik Fa - de - ren til - fo - de; Mærk det, Christ - ne,

vaag og bed! Far ej til for - vo - ven! Kun til hvem, der knæ - ler

ned, Da - ler Kraft fra - o - ven!

2.
 Tages maa og tømmes ud
 Lidelsernes Bøger,
 Men et himmelsk Sendebud
 Hjertet vederkvæger;
 Christen! saa i Dødens Strid
 Himmelen dig vinker,
 Saa din Sjæl kun higer did,
 Kaster, hvad den sinker!

Efter det Tydske af N. P. S. Grundtvig.

Nr. 190. Det hellige Kors Vorherre han bar.

♩ = 54 3: 47".

1. Det hel - li - ge Kors Vor - her - re han bar, Hans blo - di - ge Saar og Pi - ne svar, Hans

mf

bit - tre Død u - den Skyld og Ly - de, Der - af al - e - ne vi Godt skal ny - de!

2.

Selv Jomfru Maria, Moder til Christ,
Med alle Guds Helgene forvist,
Hun kun blev salig paa samme Maade,
For Jesu Skyld, af Gud-Faders Naade!

3.

Du værdige Helligaand, som Guds Tolk,
Opliv og oplys det christne Folk,
Og led os Alle paa Herrens Bane
Fra Verdens Kløgt og vor egen Vane!

4.

Al Ære og Priis den eneste Gud,
Som sendte sin Søn i Verden ud!
Han styr' og raade os allesammen,
Saa vi ham frygte og elske, Amen!

61. Psalm

Nr. 191. O, du Guds Lam.

♩ = 54 3: 47".

1. O, du Guds Lam Med Kor - sets Skam, Du bar al Ver - dens Syn - der; Der - fra al Trøst be -

mf

gyn - der! Mi - skun - de - lig For - barm du dig!

2.
O, du Guds Lam
Med Korsets Skam
Du bar al Verdens Synder,
Dermed al Fred begynder;
Af Kjærlighed
Giv os din Fred!

3.
O, du Guds Lam
Med Korsets Skam,
Du bar al Verdens Synder,
Derfra vort Liv begynder;
Vor Død til Trods
Opliv du os!

Efter det Latinske af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 192. Den bittre Død dig trængte.

$\text{♩} = 72$ o: 26'

Den bit - tre Død dig træng - te, Vor Her - re Je - sus Christ! Da du paa
mf

Kor - set hæng - te, Al Pi - ne hav - de frist!

2.
Nu sidder hos din Fader
Du højt i Himmelchor,
Og Synderne forlader
Paa denne usle Jord!

3.
O, lad din Aand forbinde
Vor Sjæl med Himmerig!
Lad føle Mand og Kvinde:
Gud har forbarmet sig!

P. Plade.

Nr. 193 a). Min Jesus, lad mit Hjerte faae.*)

$\text{♩} = 72 \text{ o: } 26''$

1. Min Je - sus, lad mit Hjer - te faae En saa - dan Smag paa dig, At Nat og

Dag du va - re maa Min Sjæl u - mi - ste - lig.

mf

Nr. 193 b). Min Jesus, lad mit Hjerte faae.

$\text{♩} = 54 \text{ o: } 47''$

1. Min Je - sus, lad mit Hjer - te faae En saa - dan Smag paa dig, At Nat og

mf

*) = Mel. Nr. 10. „Gud Fader udi Himmerig.“

Dag du væ-re maa Min Sjæl u-mi-ste-lig.

Nr. 193 c). Min Jesus, lad mit Hjerte faae.

♩ = 60 3/4: 38"

1. Min Je-sus, lad mit Hjer-te faae En saa-dan Smag paa dig, At Nat og Dag du

væ-re maa Min Sjæl u-mi-ste-lig!

2.

Da bliver Naadens Tid og Stund
 Mig sød og lystelig,
 Thi du mig kysser med din Mund,
 Mig tager hjem til dig.

3.

Mit Hjerte i den Grav, du laa
 Til Paaskemorgen rød,
 Lad, naar det aftner, Hvile faae,
 Og smile ad sin Død!

4.

Føer saa mig arme Synder hjem
 Med din Retfærdighed
 Til dit det nye Jerusalem,
 Til al din Herlighed!

Nr. 194. Stat op, o Sjæl, i Morgengry!

♩ = 80 3/4 : 21".

1. Stat op, o Sjæl, i Mor - gen - gry! Lad Sovn og Sorg og Frygt nu flye, Lad al din
Kla - ge bli - ve bor - te; Thi her er Nyt fra Dø - dens Por - te. O sa - lig
Paa - ske - Mor - gen - stund Med Guld i Mund!

2.

Afvæbnet nu og ødelagt
For evig er al Helveds Magt;
Thi han, som var af Døden fangen,
Er med Triumf af Graven gangen.
O salig Paaske-Morgenstund
Med Guld i Mund!

3.

Stands, dybe Hjertesuk ilen!
En Morgenrøde himmelskjen
Sig hvælver over dem, som sove
I sorten Muld og under Vove!
O salig Paaske-Morgenstund!
Med Guld i Mund!

4.

Kom, Hjerter, med hvad Dødt du har,
Hvad du med Sorg til Graven bar,
Gak med det Alt til ham, som døde,
Men levende dig nu vil møde!
O salig Paaske-Morgenstund
Med Guld i Mund.

5.

Guds Himmerige er jo dit!
Vent, Hjerter, vent endnu kun lidt, —
Da Døden oplugt er til Sejer,
Og evigt Liv i ait du ejer.
O salig Paaske-Morgenstund
Med Guld i Mund!

6.

Syng, Menighed, syng Frydesang
Med Aanderøst og Hjerteklang!
Gak syngende din Ven imøde,
Som kommer til dig fra de Døde!
O salig Paaske-Morgenstund
Med Guld i Mund!

♩ = 60 3/4 : 38"

Nr. 195. Mel. „Du, som Sjælen bereder.“

1. Kom - mer, Sjø - le dy - re - køb - te, Og til meer end Eng - le døb - te, Sø - sken -
de til Da - vids Søn! Lad os med Guds Eng - le - ska - re Og med ham til
Him - mels fa - re, See den From - mes sto - re Løn!

2.
Trindt det lyder ham imøde:
Vær velkommen fra de Døde,
Alle Djævlens Skræk og Gru!
Over dem gaae Flammeølger,
Folket igjenløst dig følger,
Før fortabt, men fundet nu.

5.
Mellem Engle Mænd nu tælles,
Har i Herren Alt tilfælles,
Aand og Støv og Liv og Blod,
Troen, Haabet, Kjærligheden,
Lyset, Glandsen, Glæden, Freden,
Livets Træ og Livets Flod!

3.
Kæmper, I, som Borgen værne,
Borgen over Sky og Stjerne,
Aabner brat den høje Port!
Sejerrig fra Dybet kommer
Verdens Frelser, Verdens Dommer,
Navnet hans er evig stort!

4.
Møder ham med gyldne Kroner,
Ham og mange Millioner,
Dyrekøbte med hans Blod,
Stigende fra Jammerdale,
Nu med ham til Frydesale.
Takker ham, for han er god!

6.
Ere være Frelsermanden,
Med et Navn som ingen Anden,
Løseren af Dødens Baand!
Løv og Tak og evig Ære
I Treenigheden være
Fader, Søn og Helligaand!

N. F. S. Grundtvig.

♩ = 76 o: 24".

Nr. 196. Apostlerne sad i Jerusalem*).

1. A - post-ler-ne sad i Je - ru - sa - lem Og bi - ed paa Her-rens Ti - me, For

Ø-ren da brat det rin-ged dem, Som tu-sinde Klokker ki - me.

2.
Det rørte dem alle saa underlig,
Det var ikke før oplevet,
Der taltes om dem i Himmerig,
Der blev deres Navne skrevet.

3.
Der taltes om dem, som Livets Ord
Nu skulde med Kraft forkynde,
Om Himmelglæde med Herrens Bord,
Som skulde paa Jord begynde.

4.
Da hørtes paa Zion der Suus og Bruus,
Det bølgede som et Lagen,
Med Kraft fra det Høje det lave Huus
Opfyldtes paa Pintsedagen!

5.
Da saaes der Tunger som Ild og Glød,
Guds Venner de fløj i Munden,
Paa alle Folks Tunger Guds Ord gjænlød,
Mangfoldig, men eens i Grunden.

6.
Saa tændtes paa Jorden det Lys fra Gud,
Der haver som Solen straalet,
Hvor levende Røster Guds Julebud
Forkyndte paa Modersmaalet.

7.
Og har vi til nu paa det store Ord
Som Børnene smaa kun stammet,
Af Himmels Ild, som kom til Jord,
Vi har dog en Gnist annammet.

8.
Den Gnist, den ulmer hos os endnu,
Opblusser og i Guds Time,
Saa gladelig rinder det os ihu,
At Himmerigs Klokker kime!

X. F. S. Grundtvig

♩ = 66 o: 31".

Nr. 197. Mel. „Guds Raad er skjult, o Menneske“.

1. Gud Hel - lig - aand, vor Trø-ster-mand, Med Ret - te du maa kla - ge, Du blev hos os i Stø-vets

*) = Mel. Nr. 9. „Til Himlene rækker din Miskunbed, Gud“.

Land Aar - hun - dre - der som Da - ge, Du blev hos os i Je - su Navn, I hans som dig ud -

send - te, Er tidt dog i hans Fæ - de - stavn Den sto - re U - be - kjend - te!

2.

Du er Guds Røst paa Livets Vej,
 Al Himlens Taleevne,
 Saa uden dig vor Jesus ej,
 Vor Herre vi kan nævne;
 Men blev det klart for os endnu,
 At du kan os husvare?
 Og bede vi: Guds Aand! vær du
 Vor Tunge og vor Tale?

3.

Ak nej, vi neppe tænke paa,
 At saa det skulde være,
 Skal du i Faders Sted os staae,
 Vi søge maae din Ære,
 Skal Jesus Christus hemmelig
 Os gjæste og berige,
 Vi og maae troe, han er i dig,
 Og du i ham tillige.

4.

Vi skal ej raabe: kom til os!
 Som du var i det Fjerne;
 Men sukke: Synd og Død til Trods,
 Guds Aand! bliv hos os gjerne,
 For Jesu Skyld, som dig har sendt
 Til sine Faderløse,
 Vil over dem, i dig erkjendt,
 Sin Kjærlighed udøse!

5.

Ja, bliv hos os, vor Trøstermand,
 Vor Talsmand og Ledsager!
 Opliv hos os hver Tale sand,
 Saa Gud den vel behager.
 Thi han er ej de Dødes Gud,
 Og leve vi kun mene,
 Til du gaaer fra Gud Fader ud
 Og vækker os som Stene.

6.

Hvergang du hører Herrens Ord
 Fra vore Dødningsløber,
 Som det blev mumlet under Jord,
 Skjændt det til Himlen strøber;
 O, tag det op, udtal det ret,
 Saa vi det kan fornemme,
 Til os kom Godt fra Nazareth,
 Den gode Hyrdes Stemme!

7.

Hvergang en ærlig Sjel paa Jord
 Vil sine Hænder folde
 I Jesu Navn, men Bønnens Ord
 Vil døe paa Løber kolde:
 Forbarm dig over Støvet's Kaar,
 Viis, du paa Alt kan bøde!
 Og hvisk til os dit Fadervor,
 Saa vore Tunger gløde!

Nr. 198. Kom, Regn af det Høje.

♩ = 54 3: 47"

1. Kom, Regn af det Høj-e! lad Jor-den op-li-ves Som Li-li-e-Dal, At hvad os vor Je-sus har

lo-vet, maa gi-ves I tu-sin-de Tal; Han vil-de det ar-me, for-tør-re-de Mod For-fri-ske og lædske Med

himmelske Vædske af Pa-ra-diis-Flod, Af Pa-ra-diis-Flod.

4.
 Kom, Due! at Kjærligheds Varme kan findes
 I inderste Aand,
 Lad Alt, hvad dig kjender, nu mere forbindes
 I Kjærligheds Baand,
 Fra dig ej at vende os ud eller ind,
 Men redelig vandre
 Og aldrig forandre
 |: Det himmelske Sind. :|

2.
 Kom, Trøster i Trængsel! kom Sandsernes Styrke!
 Mit Hjertes Behag!
 Kom, Viin, os at lædske i Angestens Tørke
 Med himmelske Smag;
 Saa kan jeg til Bonnen frimodig fremgaae,
 Og stedse mig skynde
 I Kjærligheds Brynde
 |: Al Naade at faae. :|

3.
 Kom, hellige Olie, Sjælens Kræfter
 At salve i mig,
 At hvad jeg skal tænke og gjøre herefter
 Maa virkes ved dig,
 At Aandens livsalige Frugter maae staae
 I dejligste Grøde,
 Og dagligen døde
 |: Den onde Attraa. :|

5.
 Vor Børnerets Vidne! hjælp, Abba at sige
 Med Hjerte og Mund,
 Og tryk mig den Vished at arve dit Rige
 I inderste Grund!
 Ja viis mig, saa tidt du, o Saligheds Pant,
 Om Himlen erindrer,
 Hvor Kronen den tindrer,
 |: Som Jesus os vandt! :|

Nr. 199. Du, som gaaer ud fra den levende Gud.

♩ = 60 3/4 : 38"

1. Du, som gaaer ud Fra den le - ven-de Gud, Aan - der-nes Aand i det Høj - e! Løg - ne-rems

Æt, Som gjør Tals - manden træt, Staaer dig gjen-stri - dig for Øj - e; Men af Guds Naa - de, o

bliv dog her! Nat - ten er skum-mel og den er nær.

5.
Pintselig Daab,
Til Guds Herligheds Haab,
Folkefærd alle gjenføde!
Tale og Skrift
Om vor Frelseres Bedrift
Blomstre som Roserne røde!
Livstræet skyde af Korsets Rod!
Skjønne lad Alle, vor Drot er god!

2.
Tunger af Ild
Og dog Prædiken mild,
Giv dem, du salver og sender!
Saligheds Ord
I Apostlernes Spor
Vandre til Jorderigs Ender,
Saa ingen Menneskefod har rørt
Pletten, hvor ikke dets Røst er hørt!

3.
Glæde og Lys
Med dem komme tilbys,
Blomstre lad Muld, hvor de træde!
Styrke og Mod
Bringe Svaghed paa Fod!
Trøst finde Alle, som græde;
Ved Evangeliets milde Røst
Miskundhed vaagne i hvert et Bryst!

4.
Skin over Vang,
Som en Morgen med Sang,
Morgen i Maj, naar det grønnes;
Lifigheds Magt
Gjøre Dorskhed opvakt,
Saa paa Guds Naade der skjønnes!
Tonerne dybe i Gry og i Kvæld
Røre selv Hjerte tsaa haardt som Fjeld!

6.
Saligheds Fryd,
For Gjenløserens Dyd,
Times lad Mennesker alle!
Faderens Raad
Og den Helligaands Daad
Sammen i Frelseren falde!
Saa af det Hele, som Gud har skabt,
Gaaer kun Fortabelsens Æt fortabt!

Efter det Engelske af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 200. Gud Helligaand! o kom.

♩ = 54 o: 47".

1. Gud Hel - lig - aand! o kom! Med Klar - hed fra det Høj - e! Driv Sor - gen fra vor
Sjæl Og Taa - gen fra vort Øj - e!

mf

2.

Lys op vor Synd som Lyn,
Guds Naades Dyb som Solen!
Vejled som Maaneskin
Os blid til Naadestolen!

3.

Alt som en Due hvid
Du bragte Himmelbrevet,
Med Jesu Rosenblad
Paa Folketunger skrevet!

4.

Neddæmp hos os al Tvivl
Om Jesu Tro og Love,
Indgyd den Kjærlighed,
Som aldrig skal hensove!

5.

Du, som til Abraham
Kan skabe Børn af Stene,
Indplant i os hans Sæd,
Og skab os Hjerter rene!

6.

Ja byg og bo hos os;
Thi vilde du bortflytte,
Da var vor Fred forbi,
Og vi blev Fjendens Bytte!

Nr. 201. I al sin Glands nu straalr Solen.

♩ = 54 o: 47°.

1. I al sin Glands nu straa - ler Solen, Livs - ly - set o - ver Naa - de - sto - len, Nu kom vor Pint - se - lil - je - Tid, Nu

har vi Som - mer, skjær og blid, Nu spaaer os meer end Eng - le - røst I Je - su Navn en gyl - den Host!

2.

I Sommernattens korte Svale
Slaae højt Fredskovens Nattergale,
Saa Alt, hvad Herren kalder sit,
Maa slumre sødt og vaagne blidt,
Maa dremme sødt om Paradiis
Og vaagne til Verherres Priis.

3.

Det aander himmelsk over Støvet,
Det vifter hjemlig gennem Løvet,
Det lufter liflig under Sky
Fra Paradiis, opladt paany,
Og yndig risler ved vor Fod
I Engen Bæk af Livets Flod!

4.

Det volder Alt den Aand, som daler,
Det virker Alt den Aand, som taler,
Ej af sig selv, men os til Trøst,
Af Kjærlighed med Sandheds Røst
I Ordets Navn, som her blev Kjød,
Og foer til Himmels hvid og rød!

5.

Opvaagner, alle dybe Toner,
Til Priis for Menneskets Forsoner!
Forsamles, alle Tungemaal,
I Takkesangens Offerskaal!
Istemmer over Herrens Bord
Nu Menighedens fulde Chor!

6.

I Jesu Navn da Tungen gløder,
Hos Hedninger saavel som Jøder;
I Jesu - Navnets Offerskaal
Hensmelter alle Modersmaal;
I Jesu Navn udbryder da
Det evige Halleluja!

7.

Vor Gud og Fader uden Lige!
Da blomstrer Rosen i dit Rige,
Som Sole vi gaae op og ned
I din Enbaarnes Herlighed;
Thi du for Hjertet, vi gav dig,
Gav os med ham dit Himmerig!

Nr. 202. Mel. „Lover Gud! — I Barndoms stille.“

♩ = 54 3/4 : 47"

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems of staves. The first system has a treble clef for the voice and a bass clef for the piano. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The tempo is marked as quarter note = 54, and the duration is 47 seconds. The lyrics are written below the voice staff. The piano accompaniment is marked with a dynamic of *mf*. The second system continues the melody and accompaniment, ending with a double bar line.

1. Kir - ken er som Him - me - ri - ge, Me - get den kan lig - nes ved, Skjøndt paa Jord den

mf

har ej Li - ge, Som Guds Naa - de og Guds Fred.

2.

Meest dog liig en Barnemoder,
Herren kalder den sin Brud,
Ved dens Mælk opvoxe Pøder,
Som ved Bække Pileskud.

3.

Kirkens Favn og derfor kaldes
Rettelig et Moderskjød,
Naar der sørges, naar der faldes,
Aldid der er Hvilen sød.

4.

Kastes Vrag paa Kirkens Goder
Af den Sjæl, som dem har smagt,
Da forhaaner Søn sin Moder,
Og hans Dom er forudsagt.

5.

Angres det med ærlig Smerte,
Vendes om med ydmyg Bøn,
Kirken vel med Moderhjerter
Favner den forlorne Søn.

8.

Hele Verden ej opvejer, Himmerig paa Jord vi ejer
Hvad vi troer og hvad vi veed; I vor Frelzers Kjærlighed.

6.

Til saa mange som vi ere
Siger dog hun moderlig:
Føler, her er godt at være!
Bliver Alle troe hos mig!

7.

Mit er Povel, mit er Peders,
Alles Herre, han er min!
Og alt Mit det er jo Eders,
Nyde hver med Troen sin!

Nr. 203. Herren han har besøgt sit Folk*).

♩ = 54 o: 47°.

1. Her - ren han har be - søgt sit Folk, Nat - ten hun blev til Mor - gen, Men - neskens
 2. Frel - se - ren laa i sor - ten Jord, Næt - ter saa - vel - som Da - gen, Men - det

mf

Søn, Gud Fa - ders Tolck Sluk - ket nu har al Sor - gen!
 op - standne Liv - sens Ord Dø - den ej meer kan sma - ge.

3.

Kirken hun sad i Enkestand,
 Sørged for den Enbaarne,
 Glemte, at han i Gravens Land
 Stormede Dødens Taarne.

4.

Deraf udsprang den bitter Sorg,
 Ligfærd med Graad og Klage,
 Hulken for Sang paa Sions Borg,
 Nætter saavel som Dage.

5.

Herren han er dog Sine tro,
 Ogsaa naar de mistvile,
 Roser han lod paa Torne groe,
 Lærte os saa at smile.

6.

Blegt som et Lig var Livets Ord
 Dødt det os laa paa Tunge,
 Aand dog fra Herren i det foer,
 Engle derom vil sjunge.

7.

Synger da med i højen Sky:
 Ordet stod op af Døde,
 Lyder i Aandens Kraft paany,
 Tænder, saa Tunger gløde!

8.

Lever nu op, I christne Smaa!
 Nu er her godt at være,
 Alle Guds Engle med os staae,
 Vil Jer paa Hænder bære.

9.

Frelseren laa i sorten Jord,
 Sidder paa Ærens Throne,

Aand og Liv er til os hans Ord,
 Glæden vor Psalme-Tone!

*) = Mel. Nr. 151. „Kvinde, o din Tro er stor.“

Nr. 204. Trods Længselens Smerte.

♩ = 54 o: 47°.

1. Trods Læng - se - lens Smer - te Siig ej i dit Hjer - te: Hvem fa - rer i Af - grunden ned, Min Frel - ser, den

sø - de, Mig op fra de Dø - de At hen - te til Fryd og til Fred?

The musical score is written for voice and piano. It features a treble and bass clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The tempo is marked as ♩ = 54 o: 47°. The score consists of two systems of music. The first system includes the vocal line and piano accompaniment for the first line of lyrics. The second system includes the vocal line and piano accompaniment for the second line of lyrics. The piano part is marked with a dynamic of *mf* (mezzo-forte). Arrows above the vocal line indicate breath marks.

2.

Det kjønnere klinger:
Hvem vil dog paa Vinger
Opfare til Himmerigs Slot,
Til os at nedhente
Den Herre, vi vente!
Det klæder dog Christne ej godt.

3.

Vi ere, vi bleve,
Vi røres, vi leve,
I Christus, Guds levende Ord;
Tag Ordet i Munden
Og elsk det fra Grunden!
Da hos dig i Navnet han boer.

4.

Ja, troe og bekjende
Til Dagenes Ende,
Det er Saliggjorelsens Vej;
Paa den lad os sjunge
Med Hjerte og Tunge:
Vi har ham, vi slippe ham ej!

5.

Han Hjertet tiltaler,
Han Hjertet husvaler,
Han svarer som Gud til sit Navn;
Naar Hjertet med Varme
Om Navnet slaer Arme,
Vor Frelser vi tage i Favn!

Nr. 205. Min Mund og mit Hjerte.

♩ = 54 3/4 : 47".

1. Min Mund og mit Hjer-te De gjor - de en Pagt, I Fryd og i Smer-te Af al de-res Magt Hin-

mf

an - den at føl - ge Og al drig for - døl-ge, Hvad i dem er le - ven - de lagt.

2.

I Hjerter og Munde,
 Med Ildtungens Glød,
 Har han, som det kunde,
 Har Frelseren sød
 Lagt Bod for al Vaande,
 Med Kjærligheds Aande
 Lagt Ordet, som frelser fra Død!

3.

Thi frydes ved Pagten
 Om Hjerte og Mund,
 Og mødes i Takten
 Af Sang allenstund
 Om Evigheds-Livet,
 Som Gud os har givet,
 Og Ordet, vor Saligheds Grund!

Nr. 206. Ak levende Gud, jeg bekjender for dig.

$\text{♩} = 54 \text{ } \text{♩} : 47^{\text{a}}$

1. Ak le - ven - de Gud, jeg be - kjen - der for dig, At jeg har le - vet u - gu - de - lig! Ak, hvor u - vær - dig en
Syn - der jeg er! Jeg kla - ger for dig, min Her - re kjær.

2.
Til intet Menneske tør jeg see op,
Det gjør, min Skyld mig trykker saa,
Jeg syndet haver mod Himmel og Jord,
Fortaget dit Bud og forsømt dit Ord!

3.
Og naar jeg op imod Himmelen seer
Og jeg med Taarer om Naade be'er,
Da føler jeg ret min Skyld mod dig,
Ak, hvordan skal jeg adbære mig?

4.
Hvor skal jeg nu henvende mig?
Hvem vil over mig forbarme sig?
Hvad skal jeg gjøre, hvad er mig bedst?
Skal jeg fortvivle, Herre Jesus Christ!

5.
O nej, du raaber jo fjern og nær
Paa dem, som trælle med stort Besvær,
Jeg vove vil at flye til dig,
Min Lid til dig kun støtter sig.

6.
Hos dig jeg søger med Ret og Skjel
Raad, Hjælp og Trøst for min arme Sjal,
Dit eget Værk og Billede vist
Foragter du ej, Herre Jesus Christ!

7.
Men syndet haver jeg mod dig,
Det maa jeg bekjende visselig;
Bestænk mig, Herre, med Isop skjøn,
Og med dit Blod, du Davids Søn.

8.
Giv du i mit Hjerter Hvile og Ro,
Saa kan jeg stadelig haabe og troe,
At du mine Synder forlader mig,
For hvem du i Døden hengav dig!

9.
Besegl i mit Hjerter denne Trøst,
At du, Herre Jesus, har mig gjenløst!
Dit Legem og Blod lad være mit Pant,
At du er min Frelser vist og sandt!

10.
Et Hjerter mig skab, som elsker dig,
En retviis Aand forny i mig!
Øplad mine Læber, saa Tungen min
Med Glæde forkynder Æren din!

Nr. 207. Herre, hvor skal vi gaae hen.

♩ = 60 3/4 = 38".

1. Her - re, hvor skal vi gaae hen, Gaae fra dig, vor Sjø - le - ven, Fra den le - ven-

de Guds Søn, Fra vor Tro - es - sto - re Løn, Fra den E - ne - ste paa Jord, I hvis

Mund er Li - vets Ord!

2.

Nej, om end det klinger haardt,
Ej dit Ord os kyser bort,
Dybt vi føle, at paa Jord
Døden er det haarde Ord;
Hvad der aander Liv i Dødt,
Er som Kjærligheden blødt.

3.

Æd mit Kjød og drik mit Blod,
Siger Livets Fyrste god,
Paa mit Ord, med Brød og Viin!
Da for dig var Døden min,
Da, oprejst af sorten Jord,
Jeg for dig til Himmels foer.

4.

Hør det, Hjerter, hvor du slaarer
I mit Bryst med bange Kaar!
Tag Vorherre paa hans Ord,
Nyd ham ved hans Naadebord!
Æd hans Kjød og drik hans Blod,
Og stat op, som han opstod!

5.

Kongens Søn fra Himmerig
Siger, vidner: sandelig,
Hvo som i mit Kjød og Blod
Tager Deel med Vilje god,
Livet mit han har i sig,
Som min Faders er i mig.

6.

Ene det paa Jorden veed
Jesus og hans Menighed,
Verden tænker, det er Tant,
Hjertet føler, det er sandt,
At til Støv er dalet ned
Livet i Guds Kjærlighed!

Nr. 208. Denne er Dagen.

♩ = 54 3/4 : 47".

1. { Den - ne er Da - gen, som Her - ren har gjort, Den skal hans Tje - ne - re fry - de, }
 { Op han i - dag luk - ked Him - me - rigs Port, Saa skal hver Søn - dag det ly - de, }

Thi i dens hel - li - ge Ti - mer Her - lig af Gra - ven op - stod Guds Ord,

Naa - dig fra Him - len Guds Aand ned - foer! Veed I nu, hvor - for det ki - mer?

2.

Frels da nu, Herre, giv Lykke og Held!
 Værket idag er dit eget;
 Lad Millioner dig takke i Kveld
 For du dem har vederkvet!
 Ja, lad dem prise med Glæde
 Aanden, som taler og trøster frit,
 Folket velsigner i Navnet dit.
 Viser, din Fred er tilsted!

3.

Herre, vor Gud, ja besøg os i Glands,
 Hvor i din Kirke vi mødes!
 Tongerne binde dig Krands over Krands,
 Alt som vort Hjerte oplødes;
 Højtiden voxer med Dagen!
 Paaske og Pintse udsprang af Juul,
 Saa lad og Glæden af Tro i Skjul
 Spørge forgjæves om Mægen!

4.

Ja, lad saa virke dit Bad og dit Bord,
 Med de indviede Tunger,
 At det kan høres, din Aand og dit Ord
 Er det, som taler og sjunger!
 Lad os det føle og smage:
 Aanden er bedre end Kjød og Blod,
 Herren er lillig og ejegod,
 Christne har kronede Dage!

Nr. 209. Hyggelig, rolig.

♩ = 54 3/4 : 47".

1. Hyg - ge - lig, ro - lig, Gud! er din Bo - lig, In - der - lig skjøn! O, hvor mit Hjer - te Læn - ges med Smer - te

Suk - ker i Lon Ef - ter at gjæ - ste din Hel - lig - dom prud, Ef - ter at bøe hos den le - ven - de Gud!

2.

Godhedens Kilde!
Aarle og silde
Gjæstmild er du!
Ved dine Sale
Spurv møder Svale,
Kom det ihu!

Som ved dit Alter den kviddrende Fugl,
Und dog i Templet din Tjener et Skjul!

3.

Tusinde Døgne,
Verdslige, søgne,
Gyldne for Kjød,
Kan de vel ligne
Een Dag af dine,
Som vi dem nød,

Naar under Sang, med dit vingede Ord
Sjælen afby over Stjernerne foer?

4.

Lykkes og trives,
Styrkes, oplives
Skal dine Smaa,
Voxe i Kræfter,
Stige derefter,
Højeloft naae,

Himle, hvor Øjet, som græder ej meer,
Skabningens Gud i sin Herlighed seer!

Nr. 210 a). Brødre og Søstre, vi skilles nu ad

♩ = 54 o: 47".

1. Brødre og Søstre, vi skilles nu ad, Far nu med Jesus fornej et og glad,
Hver si-ne lov-li-ge Vej - e!

Nr. 210 b). Brødre og Søstre, vi skilles nu ad.

♩ = 60 o: 38.

1. { Brødre og Søstre, vi skilles nu ad, } Hver si-ne lov-li-ge Vej - - e.
Far nu med Jesus fornej et og glad,

2.

Gjem nu Guds Ord udi Hjerter og Sind,
Luk ikke Satan, ej Verden derind,
Jesus lad Hjerterne eje!

3.

Amen, ja Amen skal være vor Sang,
Det vil vi sjunge med frydefuld Klang,
Alle Guds Børn tilsammen.

4.

Lammet, kun Lammet, dets Vunder og Saar
Æren og Prisen i Evighed faaer!
Amen! Halleluja! Amen!

Nr. 241. Mel. „Hjælp, Gud, at jeg nu kunde.“

♩ = 76 3/4 : 24".

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems of music. The first system includes a vocal line with lyrics and a piano accompaniment. The second system continues the piano accompaniment. The tempo is marked as ♩ = 76 3/4 : 24". The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 2/2. The piano part is marked with a dynamic of *mf*.

1. { Han, som paa Jor - den bej - ler Til Tro - skab u - den Svig, } Han dø - ber
 { Naar vi kun vil, be - seg - ler Sin Pagt om Him - me - rig, }

med den Hel - lig - aand, Paa Ord, som al - drig fej - ler, Han ræk - ker os sin Haand!

2.

Den Haand, som fra Afgrunden,
 Hvor Syndens Sold er død,
 Os fører ind i Lunden,
 Hvor Livets Lyst er sød,
 Den fører os til Herrens Bord
 Med Hjertet og med Munden
 At smage Naadens Ord!

3.

Den Haand, med Bibelstaven
 Os trøster i al Nød,
 Den lukker op Guds-Haven
 For os i Liv og Død;
 Engang den bryder gennem Sky
 Og vinker op fra Graven
 Vor Krop med Kjortel ny.

4.

Den Haand hvert Hoved kroner
 Med Evighedens Guld,
 Som Jesus, vor Forsoner,
 Paa Jord var tro og huld;
 Med Frydesang der skabes da
 Et Hav af Himmeltoner,
 Et fuldt Hallelujah!

5.

Hallelujah for Haanden,
 Som Herren os har rakt!
 Hallelujah for Aanden,
 Som Livet os har bragt!
 Hallelujah for Ærens Krands,
 For Hvilen efter Vaanden,
 For Glæden i sin Glands!

K. F. S. Grandtvig.

Nr. 242. Det er saa yndigt at følges ad.

♩ = 72 o: 26*.

1. Det er saa yndigt at følges ad For To, songjerne vil sammen være, Da er med Glæden man
 dob - belt glad, Og halvt om Sorgen sa tung at bære; Ja det er Gammen At rej - se sammen, At
 rej - se sam - men, Naar Fje - der - ham - men Er Kjær - lig - hed, Er Kjær - lig - hed!

2.

Det er saa hyggeligt allene,
 Hvor Smaa og Store har Et isinde,
 Og det, som drager det store Læs,
 I Hjertekamret er inderst inde;
 Ja, det er Gammen
 : At holde sammen, :
 Naar Ja og Amen
 : Er Hjertets Sprog! :

3.

Det er saa herligt at stole paa,
 Vi har en Herre, som Alting mægter,
 Han os ej glemmer, naar vi er graa,
 Hans Naade rækker til tusind Slægter;
 Ja, det er Gammen,
 : At Ja og Amen :
 Er allesammen
 : Guds Naades Ord. :

4.

Det er vemodigt at skilles ad
 For dem, som gjerne vil sammen være,
 Men, Gud skee Lov! i Vorherres Stad
 For evig samles de Hjertenskjære;

Ja, det er Gammen
 : At leve sammen; :
 Hvor Ja og Amen
 : Er Kjærlighed. :|

5.

Hvert Ægtepar, som med Kjærlighed,
 I Jesu Navn holder Bryllupsgilde
 Skjønndt Alt i Verden gaer op og ned,
 Skal finde tidlig og finde silde:

Det er dog Gammen
 : At sidde sammen; :|
 Hvor Arne-Flammen
 : Er Kjærlighed. :|

N. F. S. Grundtvig

Nr. 243. Glæderiig og underfuld.

♩ = 60 o: 38"

1. Glæ-de-rig og un-der-fuld, Rig paa Raad, paa Taal og Trøst, Klip-pe-fast og tro som Guld, Sød i Vaar og
mf
 sød i Høst, Dy-be-re end No-gen veed Er den æg-te Kjær-lig-hed.

2.

Evas Datter, Adams Søn
 Voxer op i Øst og Vest,
 Dremmer ej derom i Løn,
 De hinanden huge bedst,
 Mærke, naar de mødes, dog
 Klart er Kjærlighedens Sprog.

3.

Følge hver kun Herrens Haand,
 Hvor den leder, til og fra!
 Som Fuldkommenhedens Baand
 Kjærlighed vi finde da,
 Med Guld kjæde Himmels Gud
 Binder Brudgom til sin Brud!

4.

Med det Samme binder han
 Begge til sin Fader-Favn,
 Signer deres Ægtestand
 I Vorherres Jesu Navn,
 Kroner saa med Fryd og Fred
 Deres Ægte-Kjærlighed.

Efter det Tydske af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 244. Mel. „Nu er os Gud miskundelig“.

♩ = 80 3/4 : 21".

1. { Vi øn - ske vor Brud - gom nu og Brud Gud Fa - ders e - vi - ge Naa - de. }
 Han gi - ve dem Lyk - ke Li - vet ud, Og ven - de fra dem al Vaa - de! } Gud

mf

sen - de til E - ders Hus og Hjem Sin hel - li - ge Eng - le - Ska - re, At vø - te E - der og

al - le dem, Som skul - le med E - der fa - re, I - sær dog fra Sa - tans Sna - re!

2.

Bliv ogsaa hos dem miskundelig,
 Guds Søn, Herre Jesus milde,
 Med din Velsignelse rund og rig,
 Den evige Velstands Kilde.
 Og naar der fattes paa Brød og Viin,
 Skal du dine Raad fremføre,
 Og skikke dem Sendegave din,
 Som du i Kana mon gjøre,
 Og deres Begjæring høre.

3.

Den hellige Aand i Eders Bo
 Han værdes hos Eder være
 Han give Guds Fred og søde Ro,
 Og selv derinde regjere,
 At I med Tugt og med Kjærlighed
 Maae længe leve tilsammen,
 Og siden hos Gud i Evighed
 Faae Glæde i Arv og Gammen;
 Det ønske vi Alle! Amen.

Efter det Svenske af M. B. Lundstad.

Nr. 215. Vend om, Vend om, fortabte Sjæl.*)

♩ = 54 o: 47".

1. Vend om, vend om, for - tab - te Sjæl! Vend om og for din Frel - ser knæl! Han kal - der dig med

p

kjer - lig Røst, Han ved sit Bryst Vil bæ - re dig til Naa - dens Kyst.

2.

Han hellig blandt Fortabte stod,
 Han ydmyg Synder ej forlod,
 Han har forkyndt det Trøstens Ord:
 Hvor Naaden boer,
 Er Glæden over Frelsen stor.

3.

Til mig det Trøstens Ord og kom;
 End varsler det en Stund: vend om!
 O Frelser! jeg har hørt din Røst —
 Hæv ved dit Bryst
 Gjenfundne Sjæl til Naadens Kyst!

B. S. Ingemann.

*) = Mel. Nr. 43. „Du Herre Christ“.

Nr. 216. Den store Mester kommer.

♩ = 54 3/4 : 47".

1. Den sto - re Me - ster kom - mer, Fuld - kjær - lig er hans Id, Han sid - der ved Smel - te -

dig - len Og lut - trer Søl - vet med Flid.

2
 Det Øjeblik han venter
 Og agter kærlig paa,
 Naar klarlig hans eget Billed
 Vil dybt i Solvspejlet staae.

3.
 Den store Mester kommer,
 Som smelter Sjæl og Sind,
 Han sidder ved Hjertegruben,
 Han seer i Sjælen ind.

4.
 Og har i Hjertedybet
 Sit Billed klart han seet,
 Saa glædes den høje Mester,
 Saa er hans Gjerning alt skeet.

E. S. Ingemann.

Nr. 217. Urolige Hjerter.

♩ = 54 3/4 : 47".

U - ro - li - ge Hjer - te! Hvad fej - ler dig dog? Hvi gjør du dig Smer - te, Du ej har be -

hov? Er han ej vor Fa - der, som raa - der for Alt! Er ej vo - re Ti - mer og Ho - ved-haar

talt! Har os ej den Bed - ste til Ven - ner ud - valgt!

2.

Har ej med de Færre
Vi favreste Haab!
Hvad sagde Vorherre
Til os ved vor Daab?

Var ikke det Ordet, som passer kun sig
Til dem, der indtræde i Guds Himmerig:
Fred være med Eder! Fred være med dig!

3.

Hvad kan dig vel skade,
Min Sjæl, med Guds Fred!
Guds Engle er glade
For evig derved.

Hun holder for Døren, den dejligste Brud,
Vil ej du mod hende med Glæde gaae ud,
Med Favntag udbyde: velkommen fra Gud!

4.

Sit Indtog lad holde
Den himmelske Brud,
Med Kæmperne bolde,
Som stride for Gud!

Hvor hun er tilhuse, Guds Engle vil boe!
Hvor hun sidder stille, gjør Ingen Uro,
Der stiger vort Haab og grundfæstes vor Tro.

5.

Urolige Hjerte!
Luk op for Guds Fred,
Som dulmer al Smerte
Og smiler derved!

Guds Fred er en Dronning, han selv giver Priis,
Hvo hende mon hylde, i Sandhed er viis,
Hvor hun har Heisædet, er Guds Paradiis!

Nr. 218. Op dog, Zion, seer du ej.

♩ = 54 ½: 47".

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems. The first system contains the first two lines of the song, and the second system contains the next two lines. The music is in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). The piano accompaniment is marked *mf* (mezzo-forte). The lyrics are written below the vocal line.

1. Op dog, Si - on, seer du ej Sej - rens pal - me - strøe - de Vej Til Guds Huus i
Him - me - rig! Den er og be - redt for dig.

2.

Korset vel for Øje staaer,
Langs med Svælget Vejen gaaer,
Men hvor Herren har sin Gang,
Der er Engle-Vagt og Sang.

3.

Klippegrund gjør Foden fast,
Frygten flyer for Haab i Hast
Troen staaer, hvor Tvivlen faldt,
Kjærlighed forsøder Alt.

4.

Troens Ord med Sandheds Aand
Os ledsager Haand i Haand,
Aandens Glød og Herrens Røst
Skjænker os en evig Trøst.

5.

Paradisets Viin og Brød
Styrker os i Liv og Død,
Kæmpeskridt vi gjør opad
Til den hellige Guds-Stad.

6.

Der er Gammen, Fred og Ro,
Der vi skal for evig boe,
Gaae, som under grønne Lind,
Til vor Herres Glæde ind!

Nr. 249. Klynke og klage.

♩ = 60 3/4 : 38°.

1. Klyn - ke og kla - ge Næt - ter og Da - ge, Maa hvem, der vaag - ner paa Af - grun - dens Rand,
 Hø - rer kun Lo - ven Tord - ne fra - o - ven: Dø, el - ler gjør, hvad en Syn - der ej kan!

2. Sjun - ge og kvæ - de, Græ - de af Glæ - de, Maa hvem, der hvi - ler i Frel - se - rens Favn,
 3. Smi - len - de dej - e Træng - sel og Møj - e, Jub - le ved Kor - set i Frel - se - rens Spor,

Fin - der sig trø - stet, Fø - ler i Bry - stet Naa - de for Naa - de og Bod for alt Savn.
 Det ef - ter - haan - den Læ - rer os Aan - den, Gi - ver os For - smag af Him - len paa Jord!

N. P. S. Grundtvig.

Nr. 220. Gaaer det, Herre, som jeg vil.

♩ = 60 o: 38".

1. Gaaer det, Her - re. som jeg vil, Maa mit Hjer - te raa - de, Da, saa -

læn - ge jeg er til, Trø - ster mig din Naa - de; Si - den i dit

Him - me - rig Sid - der jeg til - bords med dig, Og hos dig og Di - -

ne Glem - mer Nød og Pi - ne.

2.
Men vort Hjertes dybe Lyst
Til i Himmerige,
Hvilende ved Herrens Bryst,
Værdig Tak at sige,
Den forstærke Herrens Aand,
Saa den sprænger alle Baand,
Herlig overvinder,
Hvad end er til Hinder!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 221. Jeg venter dig, Herre Jesus, til Dom.

♩ = 54 3/4 : 47".

Jeg ven - ter dig, Her - re Je - sus, til Dom, Hvert Øj - e - blik jeg seer mig om.

2.
Thi hastig du komme kan og brat
I hver en Time, ved Dag, ved Nat.

4.
Jeg sover, jeg vaager — lad mig være din!
Jeg lever, jeg døer — og du være min!

3.
Lad brænde mit Hjertes Lampe beredt
I Tro, i Haab og i Kjærlighed.

5.
Og naar du kommer, kom mild og blid,
Og gjør mig salig til evig Tid!

Gammelt Rim.

Nr. 222. I Gry og i Kveld.

♩ = 54 3/4 : 47".

1. I Gry og i Kveld — Hvad veed jeg vel Om Tid og omStund Til Nat - te - blund? I Gry og i Kveld, I - ma - nu - el! Ja, vær os nær, Kom, hos os bliv, Vort Lys, vort Liv Mod Død og Dom, O, til os kom! Gammelt Rim.

Nr. 223. Uforsagt, Vær paa Vagt.

$\text{♩} = 54 \text{ } \text{♩} : 47''$

1. U - for-sagt, vær paa Vagt! Je - sus ha - ver det Alt fuldragt. Han har vun - det det sto - re Slag,

Sa - tan bun - det til Dom - me - dag, Aab - net os Him - me - rigs Port, Aab - net os Him - me - rigs Port.

mf

2.

Uforsagt, vær paa Vagt!
 Jesus haver det Alt fuldragt.
 Snart han kommer at hente sin Brud
 Fra det fremmede Land til sin Gud,
 : Hjem til sin himmelske Fred. :

3.

Uforsagt, vær paa Vagt!
 Jesus haver det Alt fuldragt.
 Har du kun Olive i dit Kar,
 Brænder end Lampen ej lys og klar,
 : Kan du ham møde med Fryd. :

4.

Uforsagt, vær paa Vagt!
 Jesus haver det Alt fuldragt.
 Aldrig han føledes med Magt eller List,
 Bier han længe — han kommer dog vist,
 : Glæder dig saa desto meer. :

5.

Uforsagt, vær paa Vagt!
 Jesus haver det Alt fuldragt.
 Han kan dig trøste i al din Ve,
 Han er dig nær, skjønt ej du kan see
 : Jesus, din trofaste Ven. :

6.

Klokken slaar, Tiden gaar,
 Evigheden forestaar;
 Lad os da bruge den kostbare Tid,
 Tjene Vorherre med al vor Flid,
 : Saa skal vi nok komme hjem! :

Nr. 224. Op, I Christne, ruster Eder.

♩ = 60 3/4 : 38"

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems of staves. The first system has a treble clef for the voice and a bass clef for the piano accompaniment. The time signature is 2/4. The tempo is marked as ♩ = 60 3/4 : 38". The key signature has one sharp (F#). The lyrics are: "1. { Op, I Christ-ne, ru - ster E - der! Chri - sti Kæm - per, ud paa Vagt, } Op En - Fjen - den sig til Strid be - re - der, Og ud - by - der al sin Magt. }". The second system continues the melody and accompaniment with the lyrics: "hver! Dra - ger Sværd! Hel - ved trod - ser Him - lens Hær!".

2.

Følger Eders Fyrste efter,
Stoler paa hans stærke Arm.
Satan bruger alle Kræfter,
Fnyser nu i al sin Harm.

For os gaaer,
Med os staaer

Helten dog, som Alt formaar!

3.

Christi blodbestænkte Fane
Fører frisk i Striden ind,
Og den daglig' Kæmpe-Vane
Giver Kraft i Sjæl og Sind.

Hvert et Saar
Gjør dig haard,

At du altid Sejren faaer.

4.

Dette haver sandt befundet
Alle Helgen's kjække Mod,
Som har kæmpet ud og vundet,
Styrkede i Lammets Blod.

Skulde vi
Da gaae frie,

Alle Christnes Kamp forbi.

5.

Mangen vel har Trang i Livet
Og dog ingen Frihed faaer,
Hvo sig Gud ej heelt har givet,
Stille hen i Angest gaaer.

Kjød og Blod
Under Fod!

Saa faaer Kæmpen Lyst og Mod.

6.

Op, i Jesu Navn at vinde,
Vis er Sejren, Glæden stor,
Om vor Pandе vil vi binde
Vidnesbyrdets faste Ord;

Lad det gaae,
Som det maa!

Ordet evig skal bestaae!

7.

Er vort Liv i Gud forborgen,
Smuldrer Støv i Graven hen,
Paa den store Paaskemorgen
Sol for os staaer op igjen,

Viser grant,
Det er sandt,
Jesus Døden overvandt!

8.

Da skal Christi Hær optræde,
Om hans Throne stille sig,
Livets Krone, Lysets Klæde
Gjør os da vor Frelser liig,
Sejrens Sang,
Harpens Klang
Varer evig, tænk engang!

Efter det Tydske af H. A. Brønsen.

Nr. 225. Frelseren er mig en Hyrde god.

♩ = 54 o: 47°.

1. Frel - se - ren er mig en Hyr - de god; Hos ham skal jeg In - tet sav - ne; Lam - met

hvi - ler ved Hyr - dens Fod, Næv - nes med kjær - li - ge Nav - ne.

2.

Saaret jeg flyed' fra Ulvens Tand,
Mit Blod til hans Fod er rundet;
Selv han bar mig til Kildens Rand,
Der har jeg Lægedom fundet.

3.

Hovedet hviler jeg i hans Skjød,
Jeg lædskes af Livets Vande;
Palmen kjøler mig Dagens Glød,
Staler min brændende Pande.

4.

Skal jeg end vandre til Ormes Land
Og gaae gennem Dødens Skygger,
Hos mig vandrer i Skyggen han,
Lyser, hvor Rædselen bygger.

5.

Ud fra Forraadnelse's Hjem jeg gaaer,
Forbarmelse's Haand mig kvæger;
Hos mig Kjærligheds Fyrste staaer,
Rækker mig Saligheds Bæger.

Nr. 226. Mit Hjer-te gjøres mig bange.

♩ = 54 3/4 : 47".

1. Mit Hjer-te gjø-res mig ban-ge, Be-spændt i Angst og Nød. O Je-sus! ej fra mig gan-ge, Hjælp

mig for din haar-de Død! Gud trø-ste og raa-de Den, som kom-mer i Vaa-de!

2.

Bønher mig, Herre kjære!
Mit Hjer-te grter saa,
O løs mig, til din Ære,
At jeg kan Frihed faae!
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

3.

O, glem min Ungdoms Brøde,
Og tryk ej Syndens Byld!
Husk, Herre, at du døde
Dog ogsaa for min Skyld!
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

4.

Som Hjorten tørstig raaber
Og skriger efter Vand,
Saa længselsfuld jeg haaber
Til dig, min Frelsermand.
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

5.

Did længes jeg at komme,
Du levende Guds Søn,
Hvor alle dine Fromme
Kan see dit Ansigt skjøn!
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

6.

Naar jeg skal heden fare
Fra denne Grædedal,
Min Sjæl vil du bevare
Udi din Himmel-Sal.
Gud trøste og raade
Den, som kommer i Vaade!

♩ = 54 3: 47".

Nr. 227. Hvem skal jeg klage mit sorgfulde Mod.

1. Hvem skal jeg kla - ge mit sorg - ful - de Mod? — Her - re Gud trø - ste dem, som er ban - ge! — Jeg
kla - ger for Gud, han kan bedst raade Bod. Thi at Sor - gen hun tvin - ger saa Man - ge.

p

2.
Salig' er de, siger Jesus Christ,
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
Som sørge, thi skal de husvales vist.
Thi at Sorgen hun tvinger saa mange!

3.
Stor Svagthed haver tilslaget mig.
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
Min eneste Tilflugt er, Herre, til dig!
Thi at Sorgen hun tvinger saa mange!

4.
Du haver jo selv det befalet saa:
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
At vi dig i Døden skal kalde paa.
Thi at Sorgen hun tvinger saa mange!

5.
Du siger: Kom hid, kommer hid til mig,
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
Som er besværed' elendelig!
Thi at Sorgen hun tvinger saa mange!

6.
Jeg vil Eder lædske og kvæge vel:
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
Jeg er Eders Hjælper til Liv og Sjæl.
Thi at Sorgen hun tvinger saa mange!

7.
O Herre! jeg beder: forlad ikke mig;
— Herre Gud trøste dem, som er bange! —
I Liv og Død jeg stoler paa dig!
Thi at Sorgen hun tvinger saa mange!

H. Chr. Sthen.

♩ = 54 3: 47".

Nr. 228. Mel. „Hvor godt, hvor saligt er det dog“.

1. Det ko - ster ej for me - gen Strid En him - mel - sin - det chri - sten Sjæl at bli - ve,

mf

Er vor Na - tur end ik - ke mild og blid, Naar den i Chri - sti Død skal hen sig gi - ve,

Saa gi - ver Gud den gud - hen - giv - ne Aand Dog O - ver - haand.

2.

Gjør som et Barn og læg dig ned
I Jesu Skjød og naadefulde Arme,
Han skal dig som sit Barn med Kjærlighed
Da ved sit Frelser-Hjerte gennemvarme.
Møn det er svært, naar man er ham saa nær,
At faae ham kjær.

3.

Gud intet Ondt dig gjøre vil,
Men al din Ve den gjør din egen Vilje;
Byd Gud dit arme, bange Hjerte til,
Han skal det snart med Trøst og Glæde stille.
Giv Gud din Vilje, al din Vilje snart,
Saa er det klart!

4.

I Troen hav en Hjertens Ro,
Naar Trængsels Nat og Mørkhed dig vil dække,
Din Fader kan du altid sikkert troe,
Lad dig kun ingen Vind og Fare skrække!
Ja seer det suurt og mørkt i hver en Krog,
Saa tro kun dog!

5.

Saa skal dit Lys igjen opgaae,
Og Solen skinne efter Nattens Skygge;
Hvad du har troet, skal synligt for dig staae,
Paa Gud du kan frimodig altid bygge.
En Christen i en salig Tilstand staaer,
Ihvor det gaar.

6.

Op, op min Aand i Haab, og Tro,
Saa sød en Gud dig fuldt at overgive!
Gak ind, min Sjæl, og nyd den søde Ro,
Din Jesus skal din Trang saa let fordrive;
Med al din Nød dig i hans Arme kast,
Han holder fast!

Efter det Tydske af H. A. Brorson.

Nr. 229. O Helligaand! mit Hjerte.

♩ = 76 3/4 : 24".

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The tempo is marked as ♩ = 76 3/4 : 24". The first system includes the lyrics: "1. O Hel - lig - aand! mit Hjer - te Den Stad saa haardt at - traer, Je - 'ru - sa - lem, Det". The second system includes: "se - de Hjem, Hvor al min Nød og Smer - te Sit Pas og Af - sked faer. O". The third system includes: "Hel - lig - aand! mit Hjer - te Den Stad saa haardt at - traer." The piano accompaniment features chords and moving lines in both hands, with some dynamics like *mf* indicated.

2.

Men, ak, de Fare-Vande!
 Hvor kan jeg finde Spor
 Blandt blinde Skjær
 Mod Strøm og Vejr
 Til Frydeborg at lande?
 Jeg skal, jeg er derfor;
 Men ak, de Fare-Vande!
 Hvor kan jeg finde Spor.

3.

Befæst mig dog de Tanker:
 Jeg snart i Himlen staaer!
 Gjør Troen kjæk
 Mod Bølgens Skræk,
 Hold selv ved Ror og Anker,
 Du veed, hvad jeg formaer.
 Befæst mig dog de Tanker:
 Jeg snart i Himlen staaer.

Nr. 230. Et Kors det var det haarde, trange Leje.

♩ = 54 0: 47".

The musical score is written for piano and voice. It consists of two systems of music. The first system has a treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a common time signature (C). The melody is written in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The second system continues the melody and accompaniment. The lyrics are written below the treble clef staff.

1. Et Kors det var det haar-de, tran-ge Lej - e, Som Jor - dens Børn gav Frel - se - ren i Ej - e; Kun

Had til Bol - ster og kun Haan til Hyn - de Fik han, der ik - ke kjend-te til at syn - de.

2.

Nu vajer Korset højt i Folkets Banner,
 Og By ved By en Korsets Kirke stander!
 Mod gyldent Kors sig Aftensolen bryder,
 Og Korsets Ord fra tusind Tunger lyder.

3.

I Kirkens Korsgang for det høje Alter,
 Der mødes Ung og Gammel, Fløj! og Pjalter!
 I Kirkens Korsgang under ranke Søjler
 Gaar Klang af Daabens Vand og Gravens Nøgler.

6.

Vel dig, som gik med ham i Livets Trængsler,
 For dig gaar Dødens Port paa lette Hængsler!
 Vel mig, om Stav jeg kan af Korset skjære,
 Da gaar jeg let, hvor Vejene er svære!

4.

Ja, Korset knejser over Land og Bølge,
 Og hvo vil ikke Jesu Indtog følge!
 Og Alle komme de med Palmegrene;
 Men hvo vil være Simon af Cyrene?

5.

Det er saa let at lægge Kors paa Andre,
 Det er saa tungt med Korset selv at vandre;
 Men vil du favne ham i Aftenfreden,
 Saa maa du følge ham i Middagsheden.

Chr. Richardt.

Nr. 231. Som tørstige Hjort monne skrige.

♩ = 54 o: 47".

1. { Som tør - sti - ge Hjort mon ne shri - ge, Alt ef - ter det rin - den - de Væld, } Thi du er den
Saa mon - ne og ef - ter dig hi - ge, O Her - re, min tør - sti - ge Sjæl; }

le - ven - de Kil - de, Og drik - ke saa gier - ne jeg vil - de, For al - drig at tør - ste i - gien.

2

De Dage og Nætter henskride,
Og Sjælen kun lædskes med Graad;
Med Sorrow jeg Hænder maa vride,
Jeg veed ikke Frelse, ej Raad.
Ak, naar vil dog Gud sig forbarne?
Ak, naar maa jeg Usle og Arme
Indgange for Herren at staae?

3.

Jeg er udi Hjertet saa bange,
De Afgrunde ligge saa nær,
Og paa deres Rand maa jeg gange;
Det er kun en jammerlig Færd.
Jeg svimler, mig Rædsel nedknuger,
Mig Afgrunden visselig sluger;
O Herre, o, hør mine Skrig!

4.

Du er jo min Saligheds Klippe,
Paa dig har jeg bygget mit Huus,
Ak, vil du mig glemme og slippe,
Da synker det flux udi Gruus!
Alt bryde de skummende Vøver,
Og, medens du tøver og sover,
De lukke sig over min Sjæl.

5.

Naar Andre til Kirke mon gange,
Da sidder jeg her udi Vraa;
De kvæde saa liflige Sange,
Men jeg maa ej høre derpaa.
Min Sang er at sukke og klage;
Saa skride de hellige Dage
For mig, som de søgne, i Kval.

6.

Dog, hvi vil, min Sjæl, du forsage?
Hvi bøjes, hvi bruser du saa?
Lad skride de Nætter og Dage,
Og bi paa din Gud, som du maa!
Engang skal din Morgen oprinde,
Da frelst du saa glad udi Sinde
Skal takke og love din Gud.

7.

Hans Lys og hans Sandhed skal føre
Mig op til hans Tempel i Fred,
Der Ordet mit Hjerte skal røre,
Og glemme jeg skal, hvad jeg led;
Ja selv skal jeg røre min Tunge
Til Psalmer for Herren at sjunge,
Til Lov og til Priis for min Gud.

Nr. 232. Dig vil jeg elske, du min Styrke.

♩ = 54 3: 47"

*)

1. — Dig vil jeg el - ske, du min Styr - ke, Du gi - ver Hjer - tet Fred og Trøst;

mf

Dig vil jeg ved min Gjer - ning dyr - ke, Ved hver en Læng - sel i mit Bryst; Dig vil jeg

el - ske, Frel - ser min; O Je - sus, kald mig din!

2.

Dig vil jeg elske, du er Livet
Og fører mig paa Livets Vej;
Dig vil jeg elske, du har givet
Mig Lyset, det som slukkes ej,
Dig vil jeg elske, thi dit Blod
For mig du flyde lod.

3.

Saa lang en Tid var du mig fremmed,
Du, som dog først mig havde kjær,
Langt borte ledte jeg om Hjemmet,
Som var med dig mig ganske nær:
Thi Hjemmets Kjærlighed og Fred
Er der, hvor du er med.

4.

Forkast da Barnet ej, som kommer
Til Hjemmet paa sin trætte Fod;
Og som i Verdens korte Sommer
Trods al dens Pragt dog nu forstod,
At kun i din den faste Borg
Faaer Sjælen slukt sin Sorg.

5.

Dig vil jeg elske og tilbede,
Min Herre Gud og Broder kjær!
Er Verden end med Spot tilrede,
Og skal jeg Nød kun friste her,
Dig vil jeg elske, Frelser min;
O Jesus, kald mig din!

*) Optakternes høre til de sidste 3 Vers, med Undtagelse af den 1ste og 3die Optakt, der ogsaa falde bort i 5te Vers.

[2]

Nr. 233. Hvad est du dog skjon.

♩ = 60 3/4 = 38".

1. Hvad est du dog skjon, Hvad est du dog skjon, Du al - Jer - lif - lig - ste Guds Søn! Du

min Su-la - mith, Du min Su-la - mith! Alt hvad jeg har er og - saa dit.

2.

: Min Ven du est min, :
 Saa lad mig altid være din!
 : Ja vist, evig vist :
 Du min skal være her og hist'

3.

: Men tænk, jeg er her :
 Iblandt saa mange dragne Sværd!
 : Saa kom, Due, kom! :
 I Klippe-Rift er Ro og Rum.

Nr. 234. Mel. „Sjæl, som kjender Angst og Bæven.“

♩ = 72 o: 26".

1. Dø-den er den sid-ste Fjøn-de, Vi med Gud skal o-ver-vin-de, Gud med os skal træ-de paa;

O, min Sjæl, gid kun du vid-ste To-nen, som det Ord den sid-ste Skal i Him-len syn-ges paa!

2

Døden selv maa vistnok grue
 For den sidste Banetue,
 For sit eget Banesaar;
 Det maa Alt paa Dødens Side,
 Som kun lystes ved at stride,
 Synger kun om Banesaar!

3.

Men vor Frelser, som os givet
 Har sig selv, og dermed Livet,
 Nu og i al Evighed,
 Ham det fryder, at Dødsstriden
 Er den sidste, saa vi siden
 Fred har i al Evighed.

4.

I Guds Engle, som kan Tonen
 Paa den Sang, som er Livskronen,
 Evigheds Hallelujah!
 Hjælper os til at begynde
 Paa den sidste Sang at nynne,
 Evigheds Hallelujah!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 235. Som Dugg paa slagne Enge.

♩ = 54 o: 47".

The musical score is written for piano in G major (one sharp) and common time (C). It consists of three systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment. The tempo is marked as ♩ = 54 o: 47". The first system includes the lyrics: "1. Som Dugg paa slag-ne En-ge, Saa fal-der Li-vets Ord Paa Christnes Sot-te-sen-ge; I". The second system includes: "Sky da Haa-bet groer. Og Trø-sten o-ver Dø-den Der-af er Før-ste-grø-den, For-". The third system includes: "svun-den er der-ved Al Dø-dens Bit-ter-hed." The piano accompaniment features a steady bass line and chords in the right hand. There are dynamic markings like 'mf' and 'f'.

1. Som Dugg paa slag-ne En-ge, Saa fal-der Li-vets Ord Paa Christnes Sot-te-sen-ge; I

mf

Sky da Haa-bet groer. Og Trø-sten o-ver Dø-den Der-af er Før-ste-grø-den, For-

svun-den er der-ved Al Dø-dens Bit-ter-hed.

2.

Som Sol gaaer ned bag Lunden
 I Havet lyseblaat,
 I Sommer-Aftenstunden,
 Mens Fugle kviddre smaat,
 Saa gaaer den Sjæl til Hvile,
 Ifærd med sødt at smile,
 Som føler, i sit Ord
 Hos os Vorherre boer.

3.

Som let vort Legem gysér
 I Sommer-Morgengry,
 Mens Morgenstjernen lyser
 Og lover Dag paany,
 Mens Sommerdagen gryer
 I hvide Morgenskyer.
 Saa er med Livets Lys
 Vort sidste Kulde-Gys!

Nr. 236. Den nærmer sig den Time, forudsat.

♩ = 54 3: 47".

1. Den nær-mer sig den Ti-me, for-ud-sat, Da al min Sorg jeg si-ge skal God-nat; Den

mf

lil-le Flok jeg by-de skal Far-vel - Frygt ej for den, som kun slaer Kjød i - hjel!

2.

Velsignet være skal min Udgangsdag,
Da faaer til Gulv jeg, hvad nu er mit Tag,
Og hvad jeg her kun saae som trykt i Leer,
Lyslevende i al sin Glands jeg seer.

3.

O du, mit Lys og Liv i Dødens Nat,
Min Ven i Nød, som Ingen har forladt,
Min Jesus, du er trofast da som før,
Og lukker op mig Templets skønne Dør.

4.

Du er min Skat, min Perle og min Priis,
Det rette Livets Træ i Paradiis;
Naar dig jeg har, da har i Et og Alt
Jeg, hvad Gud Fader selv har »Fylden« kaldt.

5.

O, vær da min og virk i mig saa vidt,
Som Dit i Kjærlighed kan blive Mit,
Saa i dit sidste Kys paa denne Jord
Jeg smager evigt Sødmen af Guds Ord.

„Efter H. A. Brorson af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 237. I denne Verdens Sorger sænkt.

♩ = 72   3 : 26''

1. { I den - ne Ver - dens Sor - ger sænkt, Du mær - ker ej, hvor u - be - tænkt Din Dag til -
Du troer dig sik - ker, stærk og viis, Du ja - ger ef - ter Ver - dens Priis, Og om dens

En - de skri - der, } O Men - ne - ske, o Men - ne - ske! Til En - den fort det li - der.
Ej - e stri - der; }

2.

Og naar du stræber her som bedst,
Saa kommer en ubuden Gjæst,
Den, som vi Døden kalde;
Den Sikke vaagner da med Graad,
Den Vise veed sig intet Raad,
Den Stærkeste maa falde —
O Menneske, o Menneske!
Han henter dig og Alle.

3.

Da hedder det: beskik dit Huus!
Nu maa du døe, til Jordens Gruus
Jeg denne Nat dig sender;
Her hjælper Bøn og Modstand ej,
Du maa nu vandre ad den Vej,
Hvorfra ej Nogen vender —
O Menneske, o Menneske!
Befal dig Gud i Hænder!

4.

Da skal du finde, det er sandt,
At om du hele Verden vandt,
Det var dig ej til Baade;
For Dommens Stol og Himlens Port
Der spørges om, hvad du har gjort,
Du høster, som du saade —
O Menneske, o Menneske!
Betænk din store Vaade!

5.

Den Port er vid, den Vei er bred,
Som bær til Helveds Agrund ned,
Og mange der forsvinde;
Den Port er trang, den Vej er smal,
Som bær til Livsens lyse Sal,
Men faa er de, den finde —
O Menneske, o Menneske!
I Tide dig besinde!

6.

Vaagn op! vaagn op! gjør Bød og bed!
I Troen daglig dig bered
Til hen i Fred at fare!
Din Jesus favn, din Synd begræd,
De Arme fød, de Nøgne klæd,
Din Tro at aabenbare —
O Menneske, o Menneske!
Du for Guds Dom skal svare!

7.

Trøst ikke paa, hvad du har gjort,
Af Godt og Ædelt, Højt og Stort,
Alt efter Verdens Maade;
Men siig: o Gud, i al min Stund
Unyttig Tjener er jeg kun;
Lad strenge Ret ej raade —
O Jesus Christ, o Jesus Christ,
Bed du for mig om Naade!

Efter det Svenske af M. E. Laudstad.

Nr. 238. Jeg lever — og veed hvorlænge fuldtrøst.

♩ = 80 3/4 : 21".

The musical score consists of three systems of piano accompaniment and vocal lines. Each system has a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves (treble and bass clef). The tempo is marked as ♩ = 80 3/4 : 21". The first system is marked with a dynamic of *mf*. The second system has a key signature change to one sharp (F#). The third system ends with a double bar line.

1. Jeg le - ver - og veed hvor - læn - ge fuld - trøst: Jeg le - ver, til Her - ren mig kal - der; Jeg
le - ver og ven - ter den kal - den - de Røst — Jeg le - ver som Gjø - sten paa frem - med Kyst, Til
Fa - de - ren Bar - net hjem - kal - der.

2.

Jeg døer — og jeg veed, hvad Time det skeer:
Det skeer i Beskikkelsesstunden;
Jeg døer, naar mit Øje Fuldendelsen seer,
Jeg døer, naar ej Døden mig truer meer,
Men Kilden til Livet er funden.

3.

Jeg rejser — og veed, hvor Rejsen gaaer hen:
Den gaaer til Guds evige Rige;
Jeg rejser til Aandernes Fader og Ven,
Til Landet, hvor aldrig med Sorg igjen
Fra Sjælene Sjælene vige.

4.

Jeg lever et saligt Liv alt i Gud,
Jeg døer kun for evigt at leve;
Jeg rejser med Glædens det evige Bud —
Hvi aander jeg ikke den Glæde ud
Hver Stund, jeg i Verden mon leve!

B. S. Ingemann.

Nr. 239. Mel. „Min Sjæl og Aand, opmuntre dig“).

♩ = 80 3/4 : 21*.

1. Om Him - me - rig vi ta - les ved, Om al den Glæ - de, al den Fred, Som Gud os

mf

der vil gi - ve; Der Sorg og Syg - dom ej faae Rum, Saa - lidt som Ar - mod, Fat - tig-

dom, Alt Ondt vil Gud bort - dri - ve, Saa lyk - li - ge vi bli - ve.

*) = Mel. Nr. 63.

2.

Der Ingen blir paa Næsten vred,
 Der ej af Kjedsomhed man veed,
 Ej Dorskhed, Frygt, ej Fare.
 Hvad ellers Ondt bedrives kan,
 Ret aldrig spørges i det Land,
 Og Død kan der ej skade;
 Derfor vi være glade!

3.

Der skal vi nyde evig Fred,
 Dertil en god Samvittighed
 Ved Alt, hvad vi begjære.
 Vor Vilje gi'er vi Gud i Vold,
 Og herske med vor Frelser bold
 I evig Fryd og Ære;
 Hvor godt er der at være.

8.

Der læng's vi efter tusind Aar
 Ej meer end efter Dag igaar,
 Saa vel er os tilmode.
 Gid her vi vandre maae i Tro,
 Saa naae vi vil en evig Ro
 Hos Herren og de Gode,
 Som paa hans Naade troede.

4.

Langt klarere end Solen her
 Skal Lyset skinne for os der,
 Hvo kan det vel beskrive?
 Paa Bjerget Peder Jesum saae,
 Hist Vennerne skal om ham staae;
 Den Fryd os Gud vil give,
 Om vi vil hos ham blive.

5.

Hver Muur er der af pures Guld,
 Af kostbar Steen Grundvolden fuld,
 Hver Port af Perler klare.
 I Chor vi skal istemme da
 Paa Vejene Hallelujah!
 Gud see vi aabenbare,
 Saa trygge for al Fare.

9.

Han lade her os leve saa,
 At naar af Verden vi skal gaae,
 Vi da maae være glade;
 Med Tak for alle Gaver smaa
 Saa frydfuld ind i Himlen gaae
 Ved Jesus Allesammen;
 Det giv os, Fader! Amen.

Efter en gl. Psalme (s. Kingos Psal.).

6.

Vi smykkes skal med Himmeldragt,
 Naar Jesus sig med Guddoms-Magt
 I Glands vil aabenbare.
 For Thronen skal vi knæle ned
 Og Hellig! Hellig! sjunge med
 Den himmelske Hærskare;
 Den Fryd skal evig vare.

7.

De Venner, Døden skilte her,
 Skal vist hinanden finde der,
 Hvor Død ej er, ej Dvale.
 Naar Peder, der ej Moses saae,
 Ham kjende kunde og forstaae;
 Saa kan i Himlens Sale
 Vi vist med Venner tale.

Nr. 240. Skal fri og frelst vi hist*).

♩ = 72 o: 26".

1. { Skal fri og frelst vi hist Guds Him - mel - Bryl - lup gjæ - ste, } Saa bæ - rer den en
 Taal - mo - dig - hed maa vist sin Agt paa Maa - let fæ - ste, }

Byr - de, Som Kæm - per kun - de myr - de; Jo stør - re Trang, des - meer Den

fast til En - den seer.

2.

Da tæller Vandringsmand
 Hver Dags fuldendte Mile,
 Erindring om hans Land
 Er alt forud en Hvile.
 Jo Mere han har døjet,
 Og Rejsefurer pløjet,
 Jo nærmere ved sit Hjem,
 Des friskere gaar han frem.

3.

Velan, vi veed hvorhen
 Den korte Vej os leder,
 Vi vente ham igjen,
 Som os et Sted bereder.
 Vi gaae nu gennem Moser,
 Nu Haver fuld' af Roser,
 Alt ligemeget, naar
 Vor Drift til Himlen gaaer!

*) = Mel. Nr. 42. „O Gud, du fromme Gud“.

Nr. 241. Jeg vil min Herre love*),

♩ = 76 3/4 : 24"

1. { Jeg vil min Her - re lo - ve, Som al - le mi - ne Syn - der bar, } Der vil hans
I Tro vil jeg det vo - ve, Til ham ik - kun mit Hjer - te staaer. }

Navn jeg skri - - ve Og bæ - re det ind - til min Død; Han kan min Sorg for - dri -

ve, Han fjer - ne kan fra mig al Nød.

2.
Gud giv du mig at lære
Alt det, som ikke selv jeg kan,
Dig skyldes Priis og Ære
Saavel af Kvinde som af Mand.
Gud, giv mig det i Sinde
At love ham, min Frelser god,
Hvor end jeg mig befinde,
Han styrke vil mit svage Mod!

3.
Som Solen hist den klare,
Der skinner over Verden bold,
Han vil sig aabenbare,
Og ham jeg giver mig i Vold.
At Sorg han slukker ene,
Det haver han beviist mod mig.
Jeg vil dig takke, tjene,
O Jesus, det jeg lover dig.

4.
Og Himlens Engleskare
Den staaer beredt, dig ganske nær,
Den paa dit Vink ta'er Vare,
Og det at følge er den kjær.
Gud satte dig af Naade
Paa Thronen ved sin høje Haand,
Og bad dig styre, raade
Før Riget dit i hvert et Land.

5.
Nu tyer jeg til din Naade,
Trygt giver jeg mig i din Haand,
Og over mig du raade,
Jeg vandrer i dit Ledebaand.
Den Stund jeg er i Live,
Jeg vil mig trøste ved din Pagt,
Ved dit Ord vil jeg blive,
Til dig ikkun staaer al min Agt!

6.
O Jesus, Morgenstjerne,
O du, mit Lys, mit Liv, min Lyst,
Jeg takker dig saa gjerne
Før al din Tugt og al din Trøst!
Gjør Sjel og Legem rene,
Før jeg for Dommen skal fremgaae,
At de liig Ædelstene,
Som Sol den klare kan fremstaae.

7.
O Jesus, Livsens Herre,
Du herte vist, hvad jeg nu bad,
Vil stedse hos mig være
Og Hjertet gjøres front og glad.
Hos mig staae Engle dine,
Naar jeg engang bortsove skal;
Frels mig fra Helveds Pine,
Og føer du mig til Himlens Sal!

Efter Hans Thomissen (Psbg. 1569).

== Mel. Nr. 45. „Mit Haab og Trøst og al Tillid“

Die Welt ist ein Theater

— 3 —

Die Welt ist ein Theater, das uns alle
 in ihre Rollen setzt, und wir sind
 nur Schauspieler, die ihre Rolle
 spielen müssen, bis zum Ende.

Wir sind hier, um zu leben, nicht
 um zu sterben, und wir müssen
 unsere Rolle spielen, bis zum
 Ende, bis zum Ende.

Die Welt ist ein Theater, das uns alle
 in ihre Rollen setzt, und wir sind
 nur Schauspieler, die ihre Rolle
 spielen müssen, bis zum Ende.

O Welt, du bist ein Theater,
 das uns alle in seine Rollen
 setzt, und wir sind nur
 Schauspieler, die ihre Rolle
 spielen müssen, bis zum Ende.

Die Welt ist ein Theater,
 das uns alle in seine Rollen
 setzt, und wir sind nur
 Schauspieler, die ihre Rolle
 spielen müssen, bis zum Ende.

Die Welt ist ein Theater,
 das uns alle in seine Rollen
 setzt, und wir sind nur
 Schauspieler, die ihre Rolle
 spielen müssen, bis zum Ende.

Die Welt ist ein Theater,
 das uns alle in seine Rollen
 setzt, und wir sind nur
 Schauspieler, die ihre Rolle
 spielen müssen, bis zum Ende.

Fortegnelse over Melodierne

I. Fortegnelse over Melodierne og Angivelse af de til hver Melodie hørende Texter.

II. Ansættelse af Melodierne til Psalmerne i „Tillæg til Psalmebog for Kirke- og Huus-Andagt.“

III. Oplysninger angaaende Melodiernes Udspring.

100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

I.

Fortegnelse over Melodierne

og Angivelse af de til hver Melodie hørende Texter.

Melodierne med lavere Nummer end 171 findes i mit tidligere Psalme-Arbejde.

	<i>Nr</i>		<i>Nr</i>
A.		D.	
Af Højheden oprunden er	32	Christ stod op af Døde	57
Ps. 587, 651, 816.		Ps. 605, 657, 667.	
Ak, levende Gud, jeg bekjender for dig.	206		
Ps. 711.			
Aldrig er jeg uden Vaade	94		
Ps. 716.			
Alene Gud i Himmerig	2		
Ps. 615, 663, 743, 756, 777, 800.			
Almindelig er Christi Kirke	139		
Ps. 689.			
Apostlene sad i Jerusalem	196		
Ps. 665.			
B.			
Brødre og Søstre, vi skilles nu ad (<i>2 Melodier</i>).	210		
Ps. 728.			
C.			
Christne synger højt i Chor	6		
Ps. 601, 649.			

Det hellige Kors Vorherre han bar	190
Ps. 633.	
Det kimer nu til Julefest	24
Ps. 676.	
Dig vil jeg elske, du min Styrke	232
Ps. 801.	
Du, som gaaer ud fra den levende Gud	199
Ps. 680.	
Du, som Sjælene bereder	59
Ps. 660.	123
	195

E.

Enhver, som troer og bliver døbt	78
Ps. 693, 708, 726, 755.	
Et Kors det var det haarde, trange Leje	230
Ps. 788.	
Et lidet Barn saa lysteligt	35 eller 183
Ps. 604, 634, 722.	

F.

Far, Verden, farvel	95
Ps. 695, 718.	
For dig, o Herre, som Dage kun	182
Ps. 595.	
Fra Himlen højt { kom Budskab her }	27
{ vi komme her }	
Ps. 670, 672, 727.	
Frelseren er mig en Hyrde god	225
Ps. 776.	
Frelser, Sandhed er din Lære	138
Ps. 790, 799.	
Fryd dig, du Christi Brud	65
Ps. 609, 618, 798.	

Frygt, { mit Barn } den sande Gud	79
{ min Sjæl }	
Ps. 573, 709, 719.	
Før Noget blev i Verden til	173
Ps. 575, 580, 648.	

G.

Gaaer det, Herre, som jeg vil	220
Ps. 763.	
Gak, under Jesu Kors at staae	51
Ps. 739.	
Glæderig og underfuld	213
Ps. 735.	
Gud Fader udi Himmerig	40
Ps. 578.	
Gud Helligaand! o kom	200
Ps. 681.	
Gud skal Alting mage	175
Ps. 577.	
Guds Godhed vil vi prise	87
Ps. 622, 677.	
Guds Menighed, syng for vor Skaber iløn	21
Ps. 607.	
Guds Raad er skjult, o Menneske	45 eller 197
Ps. 674.	

H.

Haabet ogsaa blege Kinder	56
Ps. 588, 690, 729, 758.	
Helligaand! vor Sorg du slukke	152
Ps. 599, 673.	
Her vil ties, her vil bies	143
Ps. 650.	

Herre, hvor skal vi gaae hen	153 eller 207
Ps. 713.	
Herre, jeg har handlet ilde	88
Ps. 683, 815.	
Herren han har besøgt sit Folk	203
Ps. 698.	
Himlen aabnes, Mørket svinder	59
Ps. 666, 804.	
Hjælp, Gud, at jeg nu kunde	211
Ps. 731.	
Hvad est du dog skjøn	233
Ps. 802.	
Hvad kan os komme til for Nød	13
Ps. 620, 744, 761, 794.	
Hvem skal jeg klage mit sorgfulde Mod	227
Ps. 783, 784.	
Hvert et Lys i Livets Nat	171
Ps. 14, 589.	
Hvo ikkun lader Herren raade	19
Ps. 574, 583, 697, 714.	
Hvor godt, hvor saligt er det dog	228
Ps. 786.	
Hvo veed, hvor nær mig er min Ende	126
Ps. 631.	
Hyggelig, rolig	209
Ps. 725.	

I.

I al sin Glands nu straalere Solen	201
Ps. 684.	
I denne Verdens Sorger sænkt	237
Ps. 809.	

I Gry og i Kveld	222
Ps. 765.	
I Jesu Navn	39
Ps. 621, 658, 704, 710.	
Ind i Haven Jesus gik	189
Ps. 629, 645.	

J.

Jeg er træt og gaar til Ro	178
Ps. 590.	
Jeg lever og veed, hvor længe fuldtroet	238
Ps. 810.	
Jeg raaber fast, o Herre	28
Ps. 700, 779.	
Jeg veed en Urt saa dejlig og bold	174
Ps. 596.	
Jeg veed et evigt Himmerig	40 eller 75
Ps. 656, 685, 691, 692, 717, 774.	
Jeg venter dig, Herre Jesus, til Dom	221
Ps. 764.	
Jeg vil din Priis udsjunge	58
Ps. 628, 644, 745, 775, 781.	
Jeg vil min Herre love	105
Ps. 721.	
Jeg vil min Herre love, Som	241
Ps. 748.	
Jesu, dine dybe Vunder	8 eller 52
Ps. 613, 630, 632, 638, 640, 646, 699, 753.	
Jesu, din søde Forening at smage	81
Ps. 702.	
Jesu, du min Glæde	96
Ps. 642, 662.	

	<i>N^B</i>
Jesus er mit Haab, min Trost	91
Ps. 584, 738.	
Jesus, Frelser, Saliggjører	41
Ps. 598, 600, 616, 696.	
Julen har Englelyd.	34
Ps. 734.	

K.

Kirken den er et gammelt Huus (<i>2 Melodier</i>)	76
Ps. 597, 770.	
Klynke og klage	219
Ps. 759.	
Kom, lad os nu paa Borneviis	186
Ps. 612.	
Kom, o Helligaand, kom brat	153
Ps. 669, 671, 688.	
Kom, Regn af det Hoje	198
Ps. 678.	
Kvinde, o din Tro } er stor	151
Kvindelig, din Tro }	
Ps. 624.	

L.

Lad det klinge sødt i Sky	184
Ps. 608.	
Lille Guds Barn, hvad skader dig (<i>2 Melodier</i>)	172
Ps. 576.	
Lover den Herre, den mægtige Konge, med Ære	3
Ps. 606, 661, 664.	
Lover Gud! — I Barndoms stille.	202
Ps. 686, 687.	

	<i>N^B</i>
Lyksalig, lyksalig, hver Sjæl, som har Fred	141
Ps. 592.	
Lær mig, o Skov, at visne glad	128
Ps. 778.	

M.

Med sin Alabasterkrukke	46
Ps. 625, 703.	
Mig hjertelig nu længes	18
Ps. 641.	
Milde Drot, igjen du kommer	146
Ps. 662.	
Min Aand ved dig, algode Gud, sig fryder	140
Ps. 785.	
Min Jesus, lad mit Hjerte faae (<i>3 Melodier</i>)	193
Ps. 647.	
Min Mund og mit Hjerte.	205
Ps. 706.	
Min Sjæl og Aand, opmuntre dig	239
Ps. 579, 808, 812.	
Mit Haab og Trost og al Tillid	45
Ps. 712, 749, 769, 793.	
Mit Hjerte gjøres mig bange	226
Ps. 782.	
Morgenstund har Guld i Mund	147
Ps. 585.	

N.

Nu er os Gud miskundelig	214
Ps. 737.	
Nu Farvel, min Barndoms sorgfrie Dage	179
Ps. 591.	

Nu takker, Alle, Gud	5
Ps. 730, 746.	
Nu velan, vær frisk tilmode	121
Ps. 617, 627, 654, 740, 762.	

O.

O Drovelse	64
Ps. 643, 767.	
O du Guds Lam	191
Ps. 635.	
O du store Sejerherre	114
Ps. 796.	
O gode Gud, jeg takker dig	80 eller 124
Ps. 582, 659, 732.	
O Gud, du fromme Gud	42
Ps. 789.	
O Helligaand! mit Hjerte	229
Ps. 787.	
O kjære Sjæl, fald ydmyg ned	80
Ps. 754, 768.	
O, lad din Aand nu med os være	145
Ps. 707.	
Op, al den Ting, som Gud har gjort	11
Ps. 679.	
Op dog, Sion, seer du ej	218
Ps. 675, 757, 797.	
Op, Hver, som her paa Jorden boer	4
Ps. 741.	
Op, I Christne, ruster Eder	224
Ps. 773.	
O sanctissima	107
Ps. 803.	

O store Gud, din Kjærlighed	98
Ps. 611, 792.	

P.

Paa sit Kors i Dødsens Smerte	50
Ps. 637.	

R.

Rind nu op i Jesu Navn	112 eller 171
Ps. 589.	

S.

Sjæl, som kjender Angst og Bæven	50 eller 234
Ps. 804.	
Skal fri og frelst vi hist	240
Ps. 813.	
Som Dugg paa slagne Enge	235
Ps. 805.	
Som tørstige Hjort monne skrige	231
Ps. 791.	
Sorrig og Glæde de vandre tilhobe	17
Ps. 736.	
Sov sødt, Barnlille	181
Ps. 594.	
Stat op, o Sjæl, i Morgengry	194
Ps. 653.	
Store Gud, som dig til Ære	74
Ps. 780.	
Søde Gud, din Engleskare	180
Ps. 593.	
Søde Jesu, vi er her	60
Ps. 655, 723, 772.	

T.	
Tak, Gud, for hver en Glæde	188
Ps. 626.	
Til dig alene, Jesu Christ	92
Ps. 619.	
Til dig jeg raaber, Jesu Christ.	99
Ps. 623.	
Trods Længselens Smerte	204
Ps. 705.	
Tænk, naar engang den Taage er forsvunden	162
Ps. 811.	

U.	
Uforsagt, vær paa Vagt	223
Ps. 766.	

Urolige Hjerter	217
Ps. 752.	

V.	
Vaagn og bryd i Lovsang ud	177
Ps. 586.	
Vend om, vend om, fortabte Sjæl.	215
Ps. 747.	
Venner! sagde Guds Engel blidt	185
Ps. 610.	
Vor Fader udi Himmerig.	54
Ps. 701, 720, 742, 771.	
Vor Herre han er en Konge stor	187
Ps. 614.	

II.

Ansættelse af Melodierne

til Psalmerne i

„Tillæg til Psalmebog for Kirke- og Huus-Andagt.“

Ps.	Mel.	Ps.	Mel.	Ps.	Me	Ps.	Mel.	Ps.	Mel.	Ps.	Mel.	Ps.	Mel.	Ps.	Mel.	Ps.	Mel.	Ps.	Mel.
572	29c	599	152	627	121	654	121	680	199	709	79	735	213	764	221	792	98		
573	79	600	41	628	58	655	60	681	200	710	39	736	17	765	222	793	45		
574	19	601	6	629	189	656	40	682	75	711	206	737	214	766	223	794	13		
575	173	602	29c	630	52	657	57	683	88	712	45	738	91	767	64	795			
576	(172a)	603	105	631	126	657	57	684	201	713	207	739	51	768	80	796	114		
	(172b)		110	632	52	658	39	685	75		153	740	121	769	45	797	151		
577	175	604	183	633	190	659	80	686	202	714	19	741	4	770	76	798	65		
578	40	605	57	634	183	660	195	687	202	[715 Litaniet]	742	54	771	54	799	138			
579	239	606	3	635	191	661	3	688	153	716	94	743	2	772	60	800	2		
580	173	607	21	636	146	662	146	689	139	717	75	744	13	773	224	801	232		
581	176	608	184	637	50	663	2	690	56		40	745	58	774	75	802	233		
582	124	609	65	638	8	664	3	691	75	718	95	746	5		40	803	107		
583	19	610	185	639	192	665	196	692	40	719	79	747	215	775	58	804	234		
584	91	611	98	640	52	666	59	693	78	720	54	748	241	776	225	805	235		
585	147	612	186	641	18	667	57	694	212	721	105	749	45	777	2	806	236		
586	177	613	8	642	96	668	29c)	695	95	722	183	750	59	778	128	807	192		
587	32	614	187	643	64	669	153	696	41	723	60	751	216	779	28	808	63		
588	56	615	2	644	58	670	27	697	19	724	208	752	217	780	74	809	237		
	112	616	41	645	189	671	153	698	203	725	209	753	52	781	58	810	238		
589	171	617	121	646	52	672	27	699	52	726	78	754	80	782	226	811	162		
	178	618	65		193a)	673	152	700	28	727	27	755	78	783	227	812	239		
590	178	618	65		193b)			701	54			756	2	784	227	813	42		
591	179	619	92	647	193c)	674	197	702	81	728	(210a)	757	218	785	140	814			
592	141	620	13		193c)		45	703	81		(210b)			786	228	815	88		
593	180	621	39	648	173	675	151	704	39	729	56	758	56	787	229	816	32		
594	181	622	87	649	6		218	705	204	730	5	759	219	788	230				
595	182	623	99	650	143	676	24	706	205	731	211	760	137	789	42				
596	174	624	151	651	32	677	58	707	145	732	80	761	13	790	138				
597	76	625	46	652	96	678	198	708	78	733	212	762	121	791	231				
598	41	626	170	653	194	679	11			734	34	763	220						

III.

Oplysninger angaaende Melodiernes Udspring.

Om Componisterne eller Kilden til de Melodier, der allerede findes i mit tidligere Psalme-Arbejde, eftersee man de deri staaende Anmærkninger under Afdeling V i 4de Udg., og det ndfr. efter vedkommende Psalmenummer i Klamre staaende

Tal viser hen til den Anmærkning, hvori Oplysningen er at finde.

N^o

171. Hvert et Lys i Livets Nat; comp. 1870 af A. P. Berggreen [S. 208, 1ste Spalte].
- 172 a) og b). Lille Guds Barn, hvad skader dig; den første Mel. = Lovet være du, Jesu Christ [23]; den anden comp. 1873 af Joh. Chr. Gebauer [84].
173. For Noget blev i Verden til; comp. 1841 af A. P. Berggreen til en Text af C. H. Visby.
174. Jeg veed en Urt saa dejlig og bold; Mel. = O store Gud, din Kjærlighed [98].
175. Gud skal Alting mage; comp. 1873 af J. G. Matthison-Hansen, født i Boeskilde d. 1ste Novbr. 1832, ansat d. 1ste Febr. 1859 som Organist ved Frederiks tyske Kirke; fra den 12te April 1811 Organist ved St. Johannes Kirken.
176. Den mørke Nat forgangen er; Mel. = Den signede Dag med Fryd vi seer; comp. af C. E. F. Weyse [29 og 115].
177. Vaagn og bryd i Lovsang ud; comp. 1846 af Fr. Foersom, født d. 13de Juni 1805, død d. 4de Maj 1854; var Organist ved Frue-Kirke i Odense.
178. Jeg er træet og gaar til Ro; comp. 1873 — og

N^o

179. Nu Furvel, min Barndoms sorgfrie Dage; comp. 1866 til en Text af Chordegn H. G. V. Ishøy i Ringsted af A. P. Berggreen.
180. Søde Gud, din Engleskare; comp. 1873 af V. A. H. Sanne, født d. 10de August 1840 i Christiania, ansat d. 1ste Febr. 1872 som Cantor ved St. Johannes Kirken.
181. Sov sødt, Barnlille; comp. 1873 af J. G. Matthison-Hansen.
182. For dig, o Herre, som Dage kun; Mel. = Gud Fader udi Himmerig [40].
183. Et lidet Barn saa lysteligt; comp. 1872 — og
184. Lad det klinge sødt i Sky; comp. 1873 af A. P. Berggreen.
185. Venner, sagde Guds Engel blidt; comp. mellem 1857—60 af J. Ad. Gether, Elev af det kgl. Blinde-Institut, f. i Kjøbenhavn d. 21de Novbr. 1809; blev d. 7de August 1848 Organist ved Vor Frelzers Kirke.
186. Kom lad os nu paa Børneviis; —
187. Vor Herre han er en Konge stor; componerede 1873 —
188. Tak, Gud, for hver en Glæde; comp. 1868 til en Text af L. Bødtcher —

NB

189. Ind i Haven Jesus gik; — og
190. Det hellige Kors, Vorherre han bar; komponerede 1873 af A. P. Berggreen.
191. O, du Guds Lam; comp. mellem 1857—60 af J. Ad. Gether.
192. Den bitre Død dig trængte; comp. 1873 af V. Schjøtt, født d. 8de August 1826 i Kjøbenhavn, kgl. Capelmusicus.
- 193 a) b) og c). Min Jesus lad mit Hjerte faae; den første Mel. = Gud Fader udi Himmerig [40]; den anden Mel. er mig meddeelt af P. C. Koch som brugelig i Nørre- og Sønder-Jylland; den tredje Mel. comp. mellem 1857—60 af J. Ad. Gether.
194. Stat op, o Sjæl, i Morgengry; comp. 1873, — og
195. Du, som Sjælen bereder; comp. 1838 til en Text af F. C. Olsen af A. P. Berggreen.
196. Apostlene sad i Jerusalem; Mel. = Til Himlene rækker din Miskundhed, Gud; comp. 1852 af J. P. E. Hartmann [7].
197. Guds Raad er skjult, o Menneske; comp. af J. A. P. Schulz (s. hans »Religiöse Lieder u. Oden« Hamburg 1784, S. 23). [37]
198. Kom, Regu af det Høje; comp. 1873 af J. P. E. Hartmann.
199. Du, som gaar ud fra den levende Gud; comp. mellem 1857—60 af J. Ad. Gether.
200. Gud Helligaand! o kom; comp. 1861 af Chr. Barnekow, født i St. Sauveur i de franske Pyrenæer d. 28de Juli 1837.
201. I al sin Glands nu straalr Selen; comp. 1873 af V. Schjøtt.
202. Løvr Gud! — I Barndoms stille; comp. 1839 af N. W. Gade [16].
203. Herren han har besøgt sit Folk; Mel. = Kvinde, o din Tro er stor [151].
204. Trods Længselens Smerte; comp. 1860 af H. Matthison-Hansen [61].
205. Min Mund og mit Hjerte; comp. 1873 af J. P. E. Hartmann.
206. Ak, levende Gud, jeg bekjender for dig; comp. 1873 af J. Chr. Gebauer.
207. Herre, hvor skal vi gaae hen; comp. mellem 1857—60 af J. Ad. Gether.

NB

208. Denne er Dagen, som Herren har gjort; comp. 1873 af A. P. Berggreen.
209. Nyggelig, rolig; comp. 1873 af V. A. H. Sanne.
- 210 a) og b.) Brødre og Søstre, vi skilles nu ad; den første Mel. comp. af J. Fr. Reighardt, født i Königsberg d. 25de Novbr. 1752, død i Giebichenstein d. 27de Juni 1814; den anden Mel. meget sunget af Folket baade i Fyen og Jylland.
211. Hjælp Gud, at jeg nu kunde (*Hilf, Gott, dass mir gelinge*); efter Tucher's »Schatz des evangelischen Kirchengesangs im ersten Jahr. der Reformation, II., Leipzig 1848, Nr. 226.
212. Det er saa yndigt at følges ad; comp. 1833 af C. E. F. Weyse.
213. Glæderig og underfuld; comp. mellem 1851—60 af J. Ad. Gether.
214. Nu er os Gud miskundelig (*Es woll uns Gott genädig seyn*); efter Tucher (see ovfr.), Nr. 387, og Ph. Wackernagel's »Martin Luthers geistliche Lieder mit den zu seinen Lebzeiten gebräulichen Singweisen,« Stuttgart 1848, Nr. 8. Mel. skal være fra 1524.
215. Vend om, vend om, fortabte Sjæl; Mel. = Du, Herre Christ; comp. af A. P. Berggreen [43].
216. Den store Mester kommer; comp. 1873 af J. P. E. Hartmann.
217. Urolige Hjerte; comp. 1856 af V. Kalhauge, f. i Kjøbenhavn d. 12te August 1840, Organist ved Vartou Kirke fra 11te Aug. 1873.
218. Op dog, Sion, seer du ej; comp. 1868 af J. P. E. Hartmann.
219. Klynke og klage; comp. mellem 1857—60 af J. Ad. Gether.
220. Gaar det, Herre, som jeg vil; comp. 1873 af A. P. Berggreen.
221. Jeg venter dig, Herre Jesus, til Dom; —
222. I Gry og i Kveld; — og
223. Uforsagt, vær paa Vagt; komponerede 1873 af H. Matthison-Hansen.
224. Op i Christne, ruste Eder; comp. 1873 af A. P. Berggreen.
225. Frelsen er mig en Hyrde god; —
226. Mit Hjerte gjøres mig bange; — og

eh

- N^o*
227. **Hvem skal jeg klage mit sorgfulde Mød;** komponerede 1858 af Chr. Barnekov.
228. **Hvor godt, hvor saligt er det deg;** comp. af H. O. C. Zinck, og staaer i hans Choralbog, Kjøbenhavn 1801, under Nr. 43, (s. Slutningsbemærkningen i mit tidligere Psalmeværk); han var født d. 2den Juli 1746 i Husum; døde d. 15de Febr. 1832; han var fra 1787 til 1816 Syngemester ved det kgl. Theater, fra 1789 til 1801 tillige Organist ved vor Frelzers Kirke paa Christianshavn; fra 1791 til 1811 Musiklærer ved Blaagaards Skolelærer-Seminarium.
229. **O Helligaand, mit Hjerter;** comp. 1851 af P. Chr. Koch, f. i Landsbyen Tiset i Sønderjylland d. 19de Febr. 1807.
230. **Et Kors det var det haarde, trange Leje;** comp. 1873 af A. P. Berggreen.
231. **Som tørstige Hjort monne skringe;** efter Tucher (s. ovfr.), Nr. 222.

- N^o*
232. **Dig vil jeg elske, du min Styrke;** — og
233. **Hvad est du dog skjøen;** komponerede 1873 af A. P. Berggreen.
234. **Sjæl, som kjender Angst og Bæven;** comp. af J. A. P. Schulz (s. hans Religiøse Lieder und Oden, II., Hamburg 1786.) S. 2.
235. **Som Dugg paa slagne Enge;** —
236. **Den nærmer sig den Time forudsat;** —
237. **I denne Verdens Sorger sænkt;** — og
238. **Jeg lever og veed, hvorlænge fuldtroet;** komponerede 1873 af A. P. Berggreen.
239. **Om Himmerig vi tales ved;** Mel. = Min Sjæl og Aand opmuntre dig [63].
240. **Skal [fri og frelst vi hist;** Mel. = O Gud, du fromme Gud [42].
241. **Jeg vil min Herre love;** Mel. = Mit Haab og Trøst og al Tillid [45].

Rettelser.

(I den 1ste Samling.)

Side 174, 1ste Nodelinie, 4de Takt: Fis i 2den St. rettes til $\bar{e}$.

(I nærværende Samling.)

- 5, 3die Nodelinie, 5te Takt: ♯ skal staae foran h.
- 8, 2den Textlinie: efter »Kjær« sættes Comma.
- 15, 4de Nodelinie, 4de Takt: istedetfor ♯ sættes et c for Tenor og Bassen.

- 16, sidste Takt, læs:

- 21, Forspilstegnene sættes efter 4de Takt i 1ste Nodelinie og efter 1ste Takt i 7de Nodelinie.
- 24, Tempo-Betegningen skal være: $\text{♩} = 72 \text{ o: } 26''$.
- 37, 1ste Textlinie: er læs en.
- 48, Nr. 217: Fermaterne i 4de Takt udslettes.

